

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677- Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 13ος • Αριθμός φύλλου 50 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2009

Για κάθε θυσία που κάνεις επιβάλλεται η στιγμή (Ευριπίδης)

Κάτι που ξεσήκωσε όλους μας

Τις τελευταίες μέρες η μικρή κοινωνία του χωριού μας και όλοι οι απανταχού συγχωριανοί, αναστατώθηκαν εξαιτίας του θέματος της χωροθέτησης δεματοποιητή σκουπιδιών και αποθήκευσης των δεματοποιημένων σκουπιδιών σε χώρο δίπλα στον Άγιο Νεκτάριο, στον Αη-Λιά.

Το θέμα προέκυψε από προσφορά συγχωριανού μας για ενοικίαση χώρου από το φορέα διαχείρισης των σκουπιδιών της Αρκαδίας, για τοποθέτηση και λειτουργία του δεματοποιητή.

Μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν πολύ δυσμενής για το χωριό μας, γιατί θα το επιβάρυνε περιβαλλοντικά, κυκλοφοριακά, θα δημιουργούσε κινδύνους για την υγεία και ασφάλεια των κατοίκων

και ξέροντας την ελληνική πραγματικότητα θα οδηγούσε να γίνει το χωριό η μόνιμη χωματερή του Νομού μας.

Η προοπτική αυτή ξεσήκωσε όλους τους συγχωριανούς στο χωριό, στην Τρίπολη και την Αθήνα, που κινητοποιήθηκαν όλοι άμεσα. Σε λαϊκή συνέλευση, που έγινε στο χωριό στις 19-5-2009, στην αίθουσα του Συλλόγου, όλοι διατρανώσαμε την αντίθεσή μας σ' αυτό το ενδεχόμενο. Η ολοκληρωτική, σύσσωμη, δυναμική, αντίθεση έφερε ευτυχές αποτέλεσμα και οδήγησε στην **ανάκληση της παραχώρησης.**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, όταν πληροφορήθηκε στις 17-5-2009 το ενδεχόμενο αυτό, κινητοποιήθηκε άμεσα και έκανε τις παρακάτω ενέργειες.

1. Ήταν σε συνεχή επαφή και διαβούλευση με το τοπικό συμβούλιο, το Δήμο μας και όλους τους παράγοντες που εμπλέκονταν.

2. Συνεδρίασε έκτακτα στις 18-5-2009 και αποφάσισε:

α) εξέδωσε ψήφισμα με το οποίο απορρίπτει κάθε συζήτηση για μια τέτοια προοπτική.

β. Διατρανώνει την απόφασή του να σταθεί δίπλα στους συγχωριανούς.

γ. Να παραστεί σύσσωμο το Δ.Σ. στη Λαϊκή Συνέλευση στο χωριό, την Τρίτη 19-5-2009.

Παρατίθεται το ψήφισμα του Δ.Σ. καθώς και η ομόφωνη απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου για την απόρριψη της πρότασης.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερα 18-5-2009 και ώρα 20:00 συνήλθε σε έκτακτη συνεδρία το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής, με μοναδικό θέμα Ημερήσιας Διάταξης:

«**Η θέση του Συλλόγου πάνω στο θέμα της χωροθέτησης δεματοποιητή απορριμμάτων σε χώρο δίπλα στο χωριό.**»

Το Δ.Σ. βρεθέν σε απαρτία και ύστερα από διαλογική συζήτηση όλων των παραμέτρων του θέματος, που έχει αναστατώσει το χωριό μας τις τελευταίες μέρες, αποφάσισε ΟΜΟΦΩΝΑ:

1. Απορρίπτει την εγκατάσταση δεματοποιητή καθώς και την αποθήκευση δεματοποιημένων απορριμμάτων του νομού Αρκαδίας στη θέση Αη-Λιάς, δίπλα στο χωριό, διότι θεωρεί ότι αυτή είναι σε βάρος του περιβάλλοντος, της υγείας των συγχωριανών, θα συντελέσει ποικιλοτρόπως στην υποβάθμιση του χωριού και θ' αποτελέσει τροχοπέδη σε οποιαδήποτε προοπτική ανάπτυξης του χωριού.

2. Δηλώνει ότι θα σταθεί δίπλα στους συγχωριανούς, με κάθε μέσο, για ν' αποτραπεί αυτή η δυσμενής εξέλιξη.

3. Αποφασίζει να παραστεί σύσσωμο το Δ.Σ. στη Λαϊκή Συνέλευση του χωριού, την Τρίτη 19-5-2009 και ώρα 21:00, όπου θ' αναγνωστεί το παρόν.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΕΜΑΤΟΠΟΙΗΤΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Την 19-5-2009 κατόπιν προσκλήσεως του τοπικού συμβουλίου του τοπικού μας διαμερίσματος συγκλήθηκε λαϊκή συνέλευση των κατοίκων του χωριού μας προκειμένου να ληφθεί απόφαση για την προοπτική δημιουργίας δεματοποιητή και χώρου αποθήκευσης απορριμμάτων εντός των ορίων του τοπικού διαμερίσματος.

Η γενική συνέλευση αφού εισάκουσε τις απόψεις των ενδιαφερόμενων και όλων όσων ήθελαν να τοποθετηθούν επί του θέματος, ομόφωνα αποφάσισε ότι **δεν αποδέχεται την εγκατάσταση του δεματοποιητή και εξέφρασε την άρνηση και αποδοκιμασία της τώρα και για το μέλλον σε οποιαδήποτε πρόταση** και από οποιοδήποτε και αν προέρχεται αυτή η οποία θα έχει ως στόχο την αποθήκευση και επεξεργασία απορριμμάτων στα όρια του χωριού μας.

Το τοπικό συμβούλιο υιοθέτησε ομόφωνα την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης και δήλωσε ότι θα καταπολεμήσει ακόμα και με προσφυγή στην δικαιοσύνη οποιαδήποτε κίνηση η οποία θα υποβαθμίζει την ποιότητα της ζωής των κατοίκων και του φυσικού περιβάλλοντος.

Τέλος εκφράζει θερμά τις ευχαριστίες του προς όλους τους συμπατριώτες μας και όλους τους φορείς οι οποίοι υπερασπίστηκαν το δικαίωμα να εξακολουθούμε να ζούμε σε ένα περιβάλλον χωρίς σκουπίδια.

Το Τοπικό Συμβούλιο του Τ.Δ. Αρτεμισίου του Δήμου Μαντινείας Αρκαδίας

«Στο χωριό μου πέθαναν 50»

Ο 98χρονος Β. Παπαθεοδώρου θυμάται την πανδημία του 1918

«Είχαν πεί να μένουμε στο σπίτι για να προφυλαχτούμε, αλλά μόνο οι άρρωστοι έμεναν μέσα. Δεν ξέραμε τι ήταν ούτε πώς ήρθε. Τη λέγαμε γρίπη, αρρώστια και όλοι πίστευαν ότι σύντομα θα περάσει. Ο κόσμος έβγαине κανονικά, πήγαινε επισκέψεις στα σπίτια των συγχωριανών, στην εκκλησία, στο καφενείο. Δεν έλεγαν να μην ακουμπάμε ο ένας τον άλλο, παίζαμε παιχνίδια όλα μαζί τα παιδιά, δεν παίρναμε καμία προφύλαξη. Η ζωή κυλούσε κανονικά».

Σεπτέμβριος 1918. Ο 7χρονος Βασίλης Παπαθεοδώρου επιστρέφει από το Λεβίδι, όπου ζούσε με τη γιαγιά του, στο πατρικό του στο γειτονικό Κακούρι, που απέχει δέκα χιλιόμετρα από την Τρίπολη. «Είχε 800 κατοίκους το χωριό μας τότε. Μέσα στον ένα-ενάμιση χρόνο που κράτησε «η γρίπη από την Ευρώπη», όπως την έλεγαν, πρέπει να πέθαναν περίπου 50. Το Λεβίδι είχε τρεις γιατρούς και σχεδόν κάθε μέρα ένας ερχόταν στο Κακούρι

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του. Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145 κ. Δήμητρα Ρόκκα, υπεύθυνη λειτουργίας του ξενώνα. Ο ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Εκδρομή

Ο Σύλλογός μας προγραμματίζει διήμερη εκδρομή στην Παναγία την Πρωσιώτισσα στο Καρπενήσι, το πρώτο 15ήμερο του Σεπτεμβρίου. Όσοι από τους πατριώτες επιθυμούν να συμμετάσχουν, μπορούν να δηλώνουν στα μέλη του Δ.Σ., μέχρι τις 20 Αυγούστου 2009.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

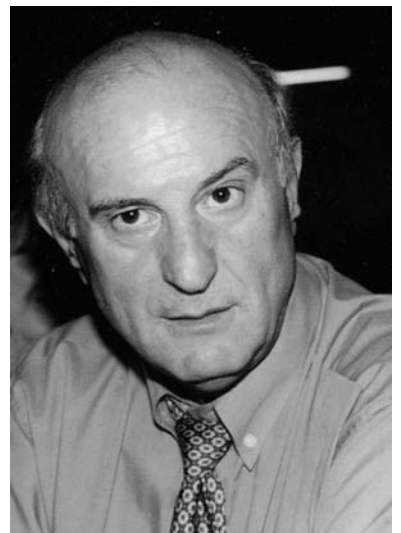
Μακάρι να ήταν ψέμα

Ο Κώστας δεν ζει πια... Ψέμα, ας μας πει κάποιος ότι είναι ένα ψέμα... ότι αυτό που συνέβη δεν το ζήσαμε... πως δεν ζήσαμε αυτό το κακό όνειρο... Μα τι λέμε τώρα, δυστυχώς συνέβη.

Εδώ και τρία χρόνια που διαπιστώθηκε η αρρώστια, έζησε δύσκολα. Στην αρχή δεν θεωρήσε ότι ήταν κάτι που θα συνεχιζόταν, δεν πίστευε ότι ήταν μία αρρώστια αγιάτρευτη. «δεν έχω τίποτα σου λέω, είμαι καλά, μην φοβάσαι» έτσι μου είπε αρχικά όταν έμαθα ότι αρρώστησε και δεν μπορούσα να το πιστέψω.

Στο πρώτο χτύπημα που δέ-

Συνέχεια στην 3η σελ.

Παραίτηση

Της Γωγώς Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
Προς την Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Εξωραϊστικού - Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής

Λόγοι πολύ προσωπικοί με αναγκάζουν να υποβάλω την παραίτησή μου, ως εκδότης της εφημερίδας "ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ" και με μεγάλη μου λύπη παρακαλώ όλους σας να την κάνετε δεκτή.

Ευχαριστώ θερμά όλα τα μέλη της Συντακτικής Επιτροπής για την άψογη συνεργασία μας, 13 ολόκληρα χρόνια και εύχομαι ολόψυχα όπως ο αντικαταστάτης μου συνεχίσει την έκδοση για το ΚΑΚΟΥΥΡΙ, οδηγώντας το σε υψηλότερους στόχους.

Με εκτίμηση

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαφτίσεις

— Την Κυριακή του Θωμά, στις 26 Απριλίου 2009, ο **Γεώργιος Κουσιάκης** και η σύζυγός του **Κατερίνα**, το γένος Βασ. Χρόνη, βάπτισαν το **δεύτερο παιδάκι τους**.

Η βάπτισμα έγινε στο πανοραμικό εκκλησάκι της Παναγίας, στη Ράχη Κακόη και στο νεοφώτιστο δόθηκε το όνομα Ευστάθιος.

— Στις 2-5-2009 τελέσθηκε η βάπτισμα, του πρωτότοκου γιου του ζεύγους **Θωμά και Σοφίας Χαραλαμπίδου**, στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Παλλήνης. Το νεοφώτιστο έλαβε το όνομα Δημήτριος και είναι το πρώτο εγγονάκι της Σοφίας Κοτσιάνη-Χαραλαμπίδου και του συζύγου της Δημήτρη.

Στην συνέχεια, οι ευτυχισμένοι γονείς του νεοφώτιστου παρέθεσαν δεξίωση προς τιμή των καλεσμένων τους.

Ευχόμαστε να τους ζήσουν.

Αρραβώνες

— Η **Μαρία Παν. Σίμου**, φιλόλογος και ο **Σταύρος Καλατζής**, πολιτικός μηχανικός, αρραβωνιάστηκαν και πρόκειται να παντρευτούν το καλοκαίρι. Τους συγχαίρουμε θερμά και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Συγχαρητήρια

Στον **Παναγιώτη Θεοφ. Νάστο**, το γένος Ευγενίας Β. Δάμη, επίκουρο καθηγητή Μετεωρολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, για την παμπηφεί εκλογή του στη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητή.

Οι θείοι του Γιάννης και Ελένη

Τα ξαδέλφια του Αγγελική και Μιχάλης

Θάνατοι

— Απεβίωσε η **Παναγιώτα Σιολέ**, χήρα Ιωάννη, στην Τρίπολη στις 24-4-2009.

— Απεβίωσε ο **Κων/νος Κολιόπουλος** του Γεωργίου, στο Παγκράτι, στις 7-4-2009.

— Απεβίωσε ο **Δημήτριος Μανέλης** του Χαραλάμπους, στο Βέλο Κορινθίας, στις 1-3-2009.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Ευχαριστήριο

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών "Η ΑΡΤΕΜΙΣ" ευχαριστεί τους:

α) **Γεώργιο Ψαρρά** του Ιωάννη για τη δωρεάν εργασία αξίας 400 ευρώ στην αίθουσα του συλλόγου και

β) Την **Παναγιώτα Τρύφωνα Τζαβάρα** για την δωρεά των οικοδομικών υλικών για την επισκευή της αίθουσας.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Γ. Κασιάνης

Ευχαριστίες

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί τον **Σωτήριο Σταυριανό**, Θεσ/νίκη και την **ΠΑΕ Αστέρη Τρίπολης** για τις ευχετήριες κάρτες τους για τις εορτές του Πάσχα.

Ευχές που πήραμε

Από τον Κώστα Θ. Σπυρόπουλο, γιό του συνδωρητή του ξενώνα μας Θεόδωρου Σπυρόπουλου και τη γυναίκα του Κούλα, πήραμε μια όμορφη κάρτα με "τις πιο εγκάρδιες ευχές μας στα μέλη του Συλλόγου και όλους τους συγχωριανούς. Χαρούμενες γιορτές και με υγεία, χαρά, ειρήνη και αγάπη για τον καινούργιο χρόνο".

Μαζί μάς έστειλε και την συδρομή του. Ευχαριστούμε τον Κώστα και την Κούλα, αντευχόμενοι και ζητάμε συγγνώμη γιατί εκ παραδρομής δεν κάναμε αυτή την αναφορά στο προηγούμενο φύλλο.

Επίσης με e-mail πήραμε ανάλογες ευχές και αντευχόμαστε από το Δημήτρη Γκούσκο και τη μητέρα του Ντίνα Καλόγρη-Γκούσκο.

Σ' αυτούς που έφυγαν

Παναγιώτα Σιολέ

Στη λατρευτή μας γιαγιά δεν υπάρχουν λέξεις να περιγράψουμε τη λύπη για το χαμό της. Ίσως ο παππούς να χρειάζονταν να σε πάρει κοντά του, όπως και έκανε. Θα θυμόμαστε για πάντα τις λίγες στιγμές που περάσαμε μαζί. Ήσουν μια γιαγιά γεμάτη καλοσύνη, ορμίνια και που έτρεφες μεγάλη αγάπη για τα εγγόνια σου. Δυστυχώς δεν είμαστε κοντά για να σου πούμε το τελευταίο αντίο. Θα είσαι για πάντα στην καρδιά μας.

Τα εγγόνια και το δισέγγονό σου από την Αυστραλία.

Γιαγιούλα μας καλή, γιαγιά χρυσή, γιαγιά-μάννα, το στερνό σου ταξίδι ξεκίνησες από την 24η Απριλίου να συναντήσεις τον παππού μας, το "νοικοκύρη" σου όπως τον έλεγες...

Μαζί δουλέψατε σκληρά στη γη, περάσατε δύσκολα χρόνια, φτώχεια, παιδευτήκατε πολύ, αλλά καταφέρατε να αποκτήσετε μια αξιοζήλευτη οικογένεια, 4 παιδιά, 15 εγγόνια και 1 δισέγγονο στην Αυστραλία που δεν πρόλαβες να γνωρίσεις!

Ορφανή από μάνα από 2 χρονών, έγινες μάνα για παιδιά και εγγόνια!

Όλοι έχουν να μας πούν πόσο πολλά έχεις περάσει και πόσο πολύ έχεις ταλαιπωρηθεί στη ζωή σου...

Ξεκουράσου τώρα γιαγιούλα μας και από μας να ξέρεις ότι θα έχεις πάντα μαζί σου όλη μας την αγάπη. Θα σε θυμόμαστε για πάντα και θα μας λείπεις από κάθε στιγμή της ζωής μας!

Σ' αγαπάμε όλοι πολύ...

Καλό στερνό ταξίδι, γιαγιούλα μας...

Κωνσταντίνα Νάτση

Η μητέρα μου **Κωνσταντίνα Νάτση**, γεννήθηκε στη Μαρμαριά Μεγαλόπολης, το 1926, όπου το 1950 παντρεύτηκε το **Νικόλαο Νάτση** και ήρθε στο Αρτεμίσιο, όπου κατοίκησαν για 16 χρόνια.

Εκεί δούλεψε σκληρά στους κάμπους του χωριού, αλλά έζησε και τα πιο ευχάριστα χρόνια, ανάμεσα σε ανθρώπους που αγάπησε πολύ και που ποτέ δεν ξέχασε.

Πάντα θυμόταν τους χωριανούς και το χωριό, με βαθιά συγκίνηση κι αγάπη. Μετανάστευσαν στον Καναδά το 1966, αλλά η πατρίδα και το χωριό ήταν πάντα στην καρδιά της.

Η Κωνσταντίνα Νάτση άφησε πίσω τα παιδιά της Βασιλική, Δημήτρα, Κωνσταντίνo, το γαμπρό της Νικόλαο και τη νύφη της Ειρήνη.

Επίσης εννιά εγγόνια και δύο δισέγγονα. Στο χωριό την αγαπημένη της αδελφή Θεοδώρα. Ελπίζουμε οι χωριανοί, συγγενείς και φίλοι να θυμούνται πάντα τα ευχάριστα χρόνια που έζησαν μαζί. Θα είναι για πάντα στην καρδιά και στην μνήμη μας.

Ο γιός της

Κωνσταντίνος Νάτσης

Κωνσταντίνος Κολιόπουλος

«Τα χρόνια που δεν έζησες εγώ θα σου τα δώσω. Μέσ' την ζωή μου θα πενθώ εσένα να λυτρώσω».

Πατέρα μου σ' αγάπησα ποτέ να μη μ' αφήσεις, να με κοιτάς από ψηλά το μάτι να μου κλείσεις».

Εκεί που πας να 'σαι καλά ο ήλιος να σε βλέπει και μέσ' απ' τον καθρέφτη του κοντά μου να σε φέρνει.

Πατέρα μου, προστάτη μου κι αιώνιο φυλακτό μου κι αν έφυγες η αγάπη σου θα 'ναι το βάλσαμό μου».

Λίγα λόγια...

Ο πολυαγαπημένος μας **Κωνσταντίνος Κολιόπουλος** (του Γεωργίου και της Σοφίας), 58 ετών, απεβίωσε στις 7 Απριλίου 2009, στο νοσοκομείο «Αθήναιον». Η κηδεία του έγινε στις 8 Απριλίου 2009 στο Κακούρι. Γεννηθείς στις 14 Νοεμβρίου 1951, έζησε στο πατρικό του σπίτι στο Κακούρι μέχρι και την ηλικία των 16 ετών, οπότε έφυγε για την Αθήνα. Σπούδασε Μηχανοτεχνίτης στην σχολή του Ο.Α.Ε.Δ., ενώ παράλληλα εργαζόταν. Στην συνέχεια διορίστηκε στην Δ.Ε.Η. Μεγαλόπολης και το 2003 συνταξιοδοτήθηκε.

Σύζυγος της Αλεξάνδρας Κολιοπούλου και πατέρας δύο παιδιών, του Γιώργου και της Σοφίας. Είχε τρία αδέρφια: τον Παναγιώτη, την Γεωργία και την Ελένη. Δυστυχώς η Ελένη πέθανε σε νεαρή ηλικία και ο Παναγιώτης προ διετίας.

Η αγάπη του για το χωριό του ήταν μεγάλη και το επισκεπτόταν πολύ συχνά, τόσο όταν ζούσαν οι γονείς του, αλλά και μετέπειτα. Του άρεσε να ασχολείται με τα αμπέλια, καθώς επίσης τα τελευταία χρόνια ήταν και επίτροπος στην εκκλησία του χωριού. Άνθρωπος εργατικός, ήσυχος, έξιπνος και κοινωνικός. Διατήρησε σε όλη την διάρκεια της ζωής του επαφή με τις ρίζες του και βοηθούσε συγγενείς και φίλους, με όποιον τρόπο μπορούσε. Για την οικογένειά του έκανε πάντα το μέγιστο και στην εργασία του ήταν τυπικός και αποδοτικός.

Ο χαμός του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, αδελφού, θείου, εξαδέλφου, αλλά και για πολλούς στοργικού φίλου, θα είναι πάντα ένα γεγονός που μας γεμίζει θλίψη και νοσταλγία. Αντίο αγαπημένε μας, θα σε θυμόμαστε πάντα και θα προσευχόμαστε να βρεις την αιώνια ανάπαυση και γαλήνη!

Η σύζυγος Αλεξάνδρα Κολιοπούλου

Τα παιδιά Σοφία και Γιώργος Κολιόπουλος

Τα αδέρφια

Γεωργία και Παναγιώτης Γαλάνης,

Αθανασία Κολιοπούλου

Τα ανίψια

Δέσποινα, Σοφία και Γιώργος Γαλάνης

Κωνσταντίνα και Γιώργος Κολιόπουλος

Προσφορές στη μνήμη

— Ελένης Ι. Τασιοπούλου	
Η συμπεθέρα της Σάσα Καρανίκα.....	50€
— Βασίλη Παπαγεωργίου	
Η αδελφή του Γεωργία Παπαγεωργίου-Μακρή	50€
— Δήμου Παπαγεωργίου	
Η ξαδέλφη του Γεωργία Παπαγεωργίου-Μακρή	50€
— Κώστα Γ. Κολιόπουλου	
Η οικογένειά του.....	40€
Η αδελφή του Γεωργία Κολιοπούλου-Γαλάνη	50€
— Νίκου Ι. Νάγου	
Ο αδελφός του Γιώργος	50€
— Ντίνας Ν. Νάτση	
Ο γιός της Κώστας	50€

Τα DVD του Συλλόγου μας

Όλα τα τελευταία μεγάλα γεγονότα του συλλόγου είναι σε DVD

α) Χορός του Συλλόγου 2004

β) Εγκαίνια του ξενώνα

γ) Κοπή της πίτας το 2006

δ) Αρτεμισιακά - Αργαλειός 2006

Η τιμή κάθε DVD είναι 20€. Τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου δέχονται παραγγελίες. Στέλνονται και στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Δήμος Μαντινείας
Δημαρχείο: 2710-561254
Νομαρχία Αρκαδίας: 2710-222243, 2710-222259
Αστυνομική Διεύθυνση Αρκαδίας: 2710-222519
Αστυνομικό τμήμα Λεβιδίου: 27960-22202
Υποθηκοφυλακείο Λεβιδίου: 27960-22522
Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης: 2710-233173, 371700
Φαρμακεία Λεβιδίου: Γκιντώνης Βασίλ.: 27960-22240
 Πραγκαστής Νικ.: 27960-22370
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ: ΚΤΕΛ Αρκαδίας: Σταθμός Αθηνών 210-5132834
 Σταθμός Τρίπολης 2710-222560 & 2710-222560
Ο.Σ.Ε.: Σταθμός Τρίπολης, ανταπόκριση με Προαστιακό στην Κόρινθο. Πληροφορίες: 1110
Βλάβες ΟΤΕ 121 + 3 πρώτα ψηφία του τηλεφώνου που έχει βλάβη.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
 Σύλλογος Αρτεμισιωτών
 Αττικής
 Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
 Τηλ: 210 3831446
 Εκδότης:
 Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
 Τηλ: 210 5025251

Ετήσιες Συνδρομές: 6
 Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
 Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματοπούλου Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνισιώτη Ειρήνη
 ....
 Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
 Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
 Αριστέα Καρούζη
 Θεοδοσίου 21 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
 • Τηλ-Fax: 210 2619003 -210 2625277
 e-mail: karpouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυξαν

Ηθικό χρέος

Το λιγότερο που θα μπορούσα να κάνω για το θείο μου τον Κώστα που μας έφυγε πρόωρα, ήταν να γράψω λίγα λόγια ψυχής στον ίδιο.

Τι να πρωτοθυμηθώ από το θείο μου...

Το ότι όταν πηγαίναμε πιτσιρικά με τον αδελφό μου στο Κακούρι μας φερόταν σαν δικά του παιδιά, μας έπαιρνε πάντα στην αγκαλιά του με αγάπη και καλοσύνη, μας πήγαινε στα καφενεία και καμάρωνε για τα ανίψια του, αλλά μας μάθαινε και αγροτικές δουλειές με τόσο ζήλο που νόμιζες ότι τα αμπέλια τ' αγαπούσε περισσότερο από τον εαυτό του. Δεν θα ξεχάσω ποτέ που φοιτητές με τον αδελφό μου στην Αθήνα ήρθε στο σπίτι στις 4 η ώρα το πρωί να μας φέρει φάρμακα επειδή ήμασταν άρρωστοι. Ήταν αμέτρητες οι φορές που μας έπαιρνε κάθε μέρα τηλέφωνο να μάθει τι κάνουμε, τι φάγαμε, πως πάει το Πανεπιστήμιο, πως περνάμε στην Αθήνα και γενικά ήταν φιλότιμος, εργατικός, πρόθυμος και εξυπηρετικός για οτιδήποτε του ζητούσε.

Ακόμα και όταν πήγα στρατιώτης στην Τρίπολη δεν με ξέχασε. Κάθε Σάββατο ερχόταν επισκεπτήριο να με δει και να μάθει πως περνούσα. Θυμάμαι επίσης την επιμονή που έδειχνε και την παθολογική αγάπη που έδειχνε για το χωριό αφού προσπαθούσε όλο και πιο συχνά να βρίσκεται εκεί για να δει τους φίλους τους και τους συγχωριανούς του και να περάσει τον ελεύθερο χρόνο του.

Αυτό άλλωστε το αποδεικνύει και το σπίτι που με ζήλο, αγάπη και προσωπική εργασία έκτισε στο χωριό. Το χωριό ήταν μία τονωτική ένεση για τον ίδιο. Έπαιρνε οξυγόνο από την πατρίδα του και αυτό του έδινε δύναμη και ζωή. Του άρεσε να είναι ανάμεσα στους συγχωριανούς του και στα αμπέλια που με τόσο κόπο και αγάπη φρόντιζε.

Όμως όλα αυτά άλλαξαν απροσδόκητα το 2006, όταν χτυπήθηκε από την ανίατη αρρώστια, τον καρκίνο. Πολλές φορές που τον επισκεπτόμουν δεν έχανε το κουράγιο του, ποτέ δεν το έβαζε κάτω, ήταν αγωνιστής και πάντα δυνατός, όταν δε τον ρωτούσα, θείε πως είσαι, μου απαντούσε «μια χαρά» και ας ήξερε, ότι δεν ήταν. Με τον καιρό έπαψε να επισκέπτεται συχνά και το χωριό και αυτό, επειδή, δεν ήθελε να τον βλέπουν οι φίλοι του και οι συγχωριανοί στην κατάσταση που ήταν, γιατί ήταν ένας λεβέντης με πολλά ψυχικά αποθέματα και δεν ήθελε να τον βλέπουν σιγά-σιγά να καταρρέει. Έδωσε μεγάλη μάχη με τον καρκίνο, όμως στο τέλος δεν άντεξε, νικήθηκε.

Μέσα μου πίστευα ότι θα τα καταφέρει και θα βγει νικητής, αλλά δυστυχώς κανείς δεν ξεφεύγει από την καταραμένη αυτή ασθένεια. Ακόμα και οι πιο δυνατοί. Τώρα πια θείε που είσαι κάπου ψηλά μαζί με τον παππού Γιώργο και τη γιαγιά Γεωργία να ξέρεις ότι εμείς που μείναμε πίσω και ειδικότερα η οικογένειά σου και τα αδέρφια σου, δεν θα σε λησμονήσουμε ποτέ και θα σε θυμόμαστε πάντα με νοσταλγία και καλοσύνη, γιατί το μόνο που πρόσφερε ήταν αγάπη σ' όλους ανεξάρτητα.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μου θείε.

Βαγγέλης Ηλιοπούλος

Νίκος Ι. Νάγος

Στις 6 Μαρτίου 2009 έφυγε απ' τη ζωή ένας πολύ αξιόλογος και σημαντικό πατριώτης, ο **Νίκος ο Νάγος**.

Ο Νίκος ήταν το δεύτερο από τα πέντε παιδιά του μπάρμπα-Γιαννάκου και της θεία-Θανάσως. Έφυγε ήσυχα και αθόρυβα, όπως ήσυχη και αθόρυβη ήταν και όλη του η ζωή. Έξυπνος, σεμνός, ταπεινός, καλοσυνάτος και πολύ πολύ ήσυχος. Στη γαλήνια και γλυκιά μορφή του καθρεφτιζόταν η ομορφιά της ψυχής του.

Γεννήθηκε το 1931 στο Κακούρι και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού. Στη συνέχεια τελείωσε το Γυμνάσιο Λεβιδίου. Με μόνο κίνητρο το φευγικό από τη φτώχεια, προσπάθησε ν' ανοίξει μόνος του το δρόμο.

Φοίτησε αρχικά στη Λογιστική Σχολή PALMER από την οποία και αποφοίτησε. Στη συνέχεια τελείωσε την Ανωτάτη Εμπορική, σπουδαία σχολή για εκείνη την εποχή. Δεν σταμάτησε όμως εκεί. Τελείωσε και τη Νομική Σχολή Αθηνών. Όλα αυτά τα χρόνια των σπουδών του δούλευε παράλληλα για να εξασφαλίσει τα έξοδά του, χωρίς να επιβαρύνει την οικογένειά του.

Στη ζωή του εργάστηκε ως Γραμματέας στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου. Όταν συνταξιοδοτήθηκε, δίδαξε για αρκετά χρόνια σε Τ.Ε.Ι. και διάφορες Ιδιωτικές Σχολές.

Λίγα λόγια για το Νίκο, αλλά αρκετά για να καταλάβουμε το μέγεθος του ανθρώπου αυτού.

Να άνθρωποι που μπορεί ν' αποτελέσουν πρότυπα για τα νεότερα παιδιά του χωριού. Δεν χρειάζεται να ψάξουν μακριά. Υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι πατριώτες που έφθασαν ψηλά μόνο και μόνο με τη θέλησή τους. Η ζωή και οι ανησυχίες του Νίκου μπορούν ν' αποτελέσουν παράδειγμα για πολλούς.

Εύχομαι συλλυπητήρια στη γυναίκα του Λούλα και τα δύο παιδιά του.

Θα σε θυμόμαστε με αγάπη και θαυμασμό Νίκο!

Αιώνια σου η μνήμη!

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Μακάρι να ήταν ψέμα

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

χτηκε είχε πολύ καλή ψυχολογία και πραγματικά το αντιμετώπισε τόσο ψύχραιμα, πάλεψε με δύναμη και σταμάτησε το κακό σε εκείνο το σημείο.

Στο δεύτερο χτύπημα, σαν να πτοήθηκε λίγο αλλά δεν το έβαλε κάτω, πάλεψε δυνατά και τα κατάφερε. Για αρκετό καιρό σταμάτησε το κακό. Όλοι στην οικογένεια είπαμε εντάξει, δόξα να έχει ο Θεός. Μακάρι όλα να τελειώσουν εδώ. Ο καιρός περνούσε και φαινόταν καλά. Δεν καταλάβαινε κανείς εύκολα, αν δεν ήξερε, ότι ήταν άρρωστος. Το περασμένο καλοκαίρι της Παναγίας ανήμερα ήταν με την γυναίκα του την Βαγγελίτσα και τα παιδιά του, τον Γιαννάκη, τον Αλεξάνδρο και την μικρή Γεωργία, στο εκκλησάκι του χωριού μας και φαινόταν μια χαρά. Ποιός να φανταζόταν ότι σε λίγο καιρό θα έσβηνε έτσι άδοξα.

Με το τρίτο χτύπημα που δέχτηκε από την αρρώστια, δεν άντεξε. Αυτός ο βράχος, αυτό το θεριό που

μέχρι τώρα αντιστεκόταν σθεναρά επιστρατεύοντας όλες τις δυνάμεις του, αυτός που έδινε κουράγιο σε όλους τους άλλους της οικογένειας, δυστυχώς... δεν άντεξε.

Τον τελευταίο καιρό πέρασε δύσκολες μέρες και ατελείωτες νύχτες με πολύ πόνο. Πόσο δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι αυτός ο άνθρωπος στο κρεβάτι, ο τόσο δυνατός και ακούραστος, ήταν ο Κώστας!!! Παρόλη την ταλαιπωρία του είχε πλήρη διαύγεια και όταν τον ρωτούσα πως αισθανόταν, εκείνος απαντούσε με την ερώτηση... εσύ πώς με βλέπεις; Αυτό το παλικάρι λοιπόν κουράστηκε, εξαντλήθηκε, νικήθηκε και έπεσε. Ήρθε το τέλος.

Ξέρω Κώστα δεν θα ήθελες να έχεις κουράσει κανέναν με την αρρώστια σου αλλά να ξέρεις πως όλοι, μα όλοι, σε αγαπούσαμε. Η γυναίκα σου με την υπομονή της, ο πεθερός σου που σε συνόδευε πάντα στα νοσοκομεία, η πεθερά σου που κρατούσε αγόγγυστα τα παιδιά σου και ο κουνιάδος σου ο Δημήτρης όποτε τον χρειάστηκε.

Ναι και τα αδέρφια σου Κώστα, όλα, ο Βασίλης με την Ηλέκτρα έμειναν μαζί σου στο νοσοκομείο, ο Αλέκος και η Γιώτα ήρθαν και ξαναήρθαν να σε δούν... και ο Δημήτρης ο μικρότερος αδελφός σου στάθηκε στο πλευρό σου συνεχώς και η Έλλη επίσης. Όλη η οικογένεια, εκεί.

Όσο για μένα Κώστα, ήμουν κι εγώ εκεί, βλέποντας την κατάσταση προσπαθούσα να σβήσω μνήμες και εικόνες από το παρελθόν και να μην συγκρίνω... αλλά τι τα θες, η ιστορία επαναλαμβάνεται. Κι αυτός ο κόμπος στο λαιμό...

Όχι για όλους εμάς δεν έφυγες, είσαι μαζί μας και θα είσαι, δεν θα σε ξεχάσουμε, όχι... δεν θα σε ξεχάσουμε για όλα όσα πρόσφερε σε όλους μας, συγγενείς, φίλους, γνωστούς, χωριανούς, συναδέλφους στη γυναίκα σου και στα παιδιά σου.

Θα σε θυμόμαστε και θα λέμε πως είσαι ανάμεσά μας. Άνθρωποι σαν εσένα δεν ξεχνιούνται.

Ιωάννα Ρόκκα-Γεωργοπούλου

Οι κερασιές σου εφέτος θα ανθίσουν χωρίς εσένα

Η ζωή του κάθε ανθρώπου έχει μεγάλη αξία. Ο άνθρωπος όταν φεύγει από τον κόσμο, όσο μεγάλος κι αν είναι σε ηλικία, αφήνει πίσω του ένα κενό. Έτσι κι εσύ θείε μας άφησες και έφυγες για το μεγάλο ταξίδι.

Ο θείος Βασίλης, σύζυγος της θείας μου Τούλας, τέταρτης κόρης του Τσιρίκου, ήταν ο αγαπημένος μας θείος, όχι μόνο σε μένα και στα ξαδέρφια της γενιάς μου, αλλά και στα μικρότερα παιδιά - εξαδέλφια της οικογένειας, ακόμα και στα παιδιά τα δικά μου. Ήταν εκείνος που μας έκανε όλα τα χατίρια, όλα τα παιχνίδια, όλες τις πλάκες... ήταν εκείνος που μας έκανε να αγαπήσουμε τη φύση, τα ζώα, το χωριό. Ο ίδιος ήταν ένα μεγάλο παιδί που έπαιζε μαζί μας, με μια καρδιά μπαξέ.

Μικρή ακόμη θυμάμαι πόσες και πόσες φορές δεν με είχε πάει στο περβόλι με όλα του τα καλά, το ηλιάδι με το μαγκάνι, τα ολόφρεσκα φρούτα, τους καρπούς, τα χόρτα, τα δέντρα να μου τα δείξει, να δω πως φύτρωσαν, πως μεγάλωσαν, πως πρασίνισαν, πως ωρίμασαν οι καρποί... και με πόσο καμάρι το έλεγε! Πόσες φορές δεν είχα πάει βόλτες με το ιστορικό του ποδηλάτο, τον απαραίτητο βοηθό του και αχώριστο φίλο του.

Πόσες και πόσες φορές για χρόνια δεν πήγα μαζί του στο περιβόλιτο Πανηγύρι στην Επισκοπή... Με τι μεγάλη αγάπη και καμάρι δεν μιλούσε γι' αυτό, το οποίο το επισκεπτόταν καθημερινά, για τους πολλούς παπάδες που έψαλλαν στη λειτουργία κάθε χρόνο, για τον Τεγεατικό Σύνδεσμο για τους Χορούς, για την ετήσια Έκθεση και παλαιότερα για την ζωοπανήγυρη... για τα παιχνίδια (τις κούνιες, τα αυτοκινητάκια, το γύρο του θανάτου!!!) που τότε ήταν τόσο πρωτόγνωρα για μένα και τα παιδιά της ηλικίας μου.

Ακόμα θυμάμαι στην παιδική μου ηλικία με πόση αγωνία περίμενα να με πάει στα Βούρλα να δούμε την αλεπού ή και τα αλεπουδάκια της έξω από τη φωλιά τους να λιάζονται αφού σταθούμε από απόσταση όμως μην τρομάξουν.

Με πόση ανυπομονησία περίμενα το καλοκαίρι, για να πάω στην Τεγέα, να με πάει ο θείος μου ο Βασίλης στο Πανηγύρι, με πόση λαχτάρα περίμενα την Άνοιξη, να με πάει με την θρυλική Σούστα... στο περβόλι με τις ανθισμένες κερασιές!!! Τι θέαμα... τι μαγεία... τι αρώματα... οι ανθισμένες κερασιές και βυσσινιές... με τίποτα από ότι έχω δει στην ζωή μου δεν μπορώ να συγκρίνω αυτή την ομορφιά!!!

Τι να θυμηθώ από τον θείο... τις γιορτές τα Χριστούγεννα με το ταπεινό στολισμένο δενδράκι με τα μπαλόνια και το κάτασπρο ψεύτικο χιονάκι... το παραμυθένιο... που έφτιαχνε στο παράθυρο του παλιού σπιτιού, τους μεζέδες που μαγειρεύε η θεία η Τούλα, ή τα βαλσάκια και τα ταγκό που δειλά δειλά χόρευα μαζί του ακούγοντας μουσική από το πολύπλοκο πικάπ που μόνο εκείνος είχε με τους δίσκους βινυλλίου, στη γιορτή του... Εκείνος με έμαθε και βαλς και ταγκό. Όλα αυτά τα παλιομοδίτικα και ξεπερασμένα για τις επόμενες γενιές, για μένα έχουν αξία όπως και για εκείνον είχαν.

Θείε, με την δόξα του Θεού έζησες και έφυγες πλήρης ημερών. Είδες πολύ καλά παιδιά και εγγόνια και πρόσφερε σε όλους μας αγάπη, χαρά και όλοι έχουν να πούν για το πόσο φιλότιμος ήσουν (έδινες ό,τι είχες και δεν είχες και όσο μπορούσες). Έφυγες και θα μας λείψεις. Ακόμη και ο καιρός επαναστάτησε με τον αποχωρισμό σου. Όμως πιο πολύ θα λείψεις στις κερασιές σου... που εφέτος όταν ανθίσουν δεν θα είσαι εκεί να τις καμαρώσεις.

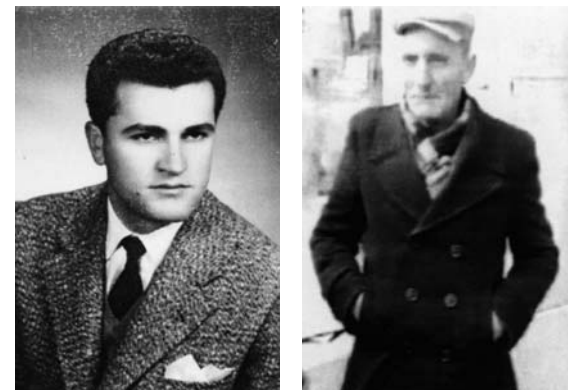
Ιωάννα Ρόκκα-Γεωργοπούλου

Στους: Βασίλειο και Δημοσθένη Παπαγεωργίου

Ένας χρόνος πέρασε που έφυγαν για πάντα από κοντά μας τα δύο πρώτα ξαδέρφια, οι **αιμίμηστοι Βασίλης και Δημοσθένης**.

Αιωνία σας η μνήμη αγαπημένα μας παιδιά και να είναι ελαφρύ το χώμα που σας σκεπάζει.

Γεωργία Παπαγεωργίου-Μακρή

Παιχνίδια της ζωής

Αυτός θα μπορούσε να είναι ο τίτλος της πραγματικής ιστορίας που ακολουθεί. Εδώ η πραγματικότητα αγγίζει τα όρια της φαντασίας, απολαύστε την.

Κάποτε ένας φτωχός Σκωτσέζος αγρότης, ενώ καλλιεργούσε το χωράφι του, άκουσε τη φωνή ενός παιδιού που κλαιγοντας ζητούσε βοήθεια...

Αμέσως παράτησε τα εργαλεία του κι έτρεξε προς το μέρος ενός βούρκου, απ' όπου προέρχονταν οι φωνές. Τι να δει;

Ένα τρομοκρατημένο αγόρι, βυθισμένο κιάλας μέχρι τη μέση στη λάσπη, πάλευε μάταια να ελευθερωθεί ουρλιάζοντας.

Χωρίς αργοπορία ο αγρότης έσωσε το αγόρι, που σίγουρα θα πέθαινε αργά και βασανιστικά...

Την επομένη, μια φανταχτερή άμαξα με δύο άλογα σταμάτησε μπροστά από την αγροικία του.

Κατέβηκε ένας καλοντυμένος ευγενής κύριος, που του συστήθηκε ως ο πατέρας του αγοριού που είχε σώσει ο αγρότης.

— Θα ήθελα να σας ανταμείψω για την πράξη σας, είπε ο κύριος. Σώσατε τη ζωή του γιού μου.

— Όχι, δεν είναι δυνατόν να πληρωθώ για ό,τι έκανα, απάντησε ο Σκωτσέζος αγρότης, απορρίπτοντας την προσφορά.

Την ίδια στιγμή, στην πόρτα του χαμόσπιτου εμφανίστηκε ο γιός του αγρότη.

— Αυτός είναι ο γιός σας; ρώτησε ο καλοντυμένος κύριος.

— Μάλιστα, απάντησε με περηφάνια ο αγρότης.

— Θα κάνουμε μια συμφωνία. Αφήστε με να προσφέρω στο γιό σας το επίπεδο μόρφωσης που απολαμβάνει ο δικός μου.

Αν ο μικρός μοιάζει στον πατέρα του τότε, χωρίς αμφιβολία, μεγαλώνοντας θα γίνει κάτι για το οποίο και οι δυο μας θα υπερηφανευόμαστε.

Έτσι κι έγινε...

Ο γιός του αγρότη παρακολούθησε τα καλύτερα σχολεία και αποφοίτησε από τη φημισμένη ιατρική σχολή του νοσοκομείου της Αγίας Μαρίας στο Λονδίνο.

Είναι αυτός που κάποια στιγμή θα γίνει γνωστός σε ολόκληρο τον κόσμο ως σερ **Αλεξάντερ Φλέμινγκ**, ο πατέρας της πενικιλίνης!

Επειτα από χρόνια, ο γιός του ευγενούς κυρίου, που σώθηκε από το βούρκο, χτυπήθηκε από βαριά πνευμονία.

Ποιός του έσωσε αυτή τη φορά τη ζωή; Η πενικιλίνη!

Ποιό ήταν το όνομα εκείνου του ευγενούς κυρίου; **Λόρδος Ράντολφ Τσώρτσιλ**. Το όνομα του γιού του; **Σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ!**

Πώς τα φέρνει καμιά φορά η ζωή... Ο αμόρφωτος αγρότης, πατέρας του πατέρα της πενικιλίνης, έσωσε τη ζωή ενός παιδιού, που μεγαλώνοντας, θα κυβερνούσε τη Μεγάλη Βρετανία και θα ονομαζόταν, διεθνώς, «Πατέρας της Νίκης» του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Η έμπρακτη ευγνωμοσύνη του Λόρδου Ράντολφ Τσώρτσιλ άνοιξε το δρόμο στη δημιουργία του Φλέμινγκ, που ανακάλυψε την πενικιλίνη, που θα έσωζε -για δεύτερη φορά- τη ζωή του γιού του Ουίνστον Τσώρτσιλ...

Μια θαυμαστή ιστορία δύο διασημων προσωπικοτήτων, που -κι επειδή ήταν διάσημοι- έγινε γνωστή.

Πόσες χιλιάδες κι εκατομμύρια ιστορίες ασήμων ή αγνώστων υπήρξαν, που γλίτωσαν -λόγω Τσώρτσιλ- από τη φρίκη ενός Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που είτε θα παραινόταν σε διπλάσια χρόνια είτε θα οδηγούσε στην ήττα των συμμάχων και θα βύθιζε όλη την ανθρωπότητα στην άβυσσο της ναζιστικής σκλαβιάς!...

Πραγματικά, ο φτωχός Σκωτσέζος αγρότης έκανε ένα καλό με αγνότητα καρδιάς, χωρίς υπολογισμό, γιατί πίστευε απλά στη δύναμή του. Και το καλό αυτό πήγε ανυπολόγιστα μακριά... Αυτό εκφράζει και ο λαός μας με τη γνωστή παρότρυνση **«Κάνε το καλό και ρίχ' το στο γιαιλό»**.

Πιστεύεις ότι θα το πάει μακριά... Ποτέ δεν ξέρεις σε πόσες και ποιές ακρογιαλιές θα το ταξιδέψει η μαγευτική, απέραντη, μυστηριώδης θάλασσα...

Απλά την εμπιστεύεσαι, όπως το θείο Φως του Ελύτη.

Για την αντιγραφή
Ι.Δ. Σταματόπουλος

Απαράδεκτη κατάσταση

Ολόκληρος ο Δήμος Μαντινείας δεν έχει πρόσβαση στο Ίντερνετ και κανένας δεν ξέρει τίποτε γι' αυτό αλλά ούτε και κάνει κάτι επίσημο.

Βρισκόμενοι μόλις λίγα χιλιόμετρα από την Τρίπολη (η οποία έχει Ίντερνετ) και ελάχιστα από το Λεβίδι (έχει και εκεί), θα περίμενε κανείς ότι εν έτει 2009 απολαμβάνουμε και εμείς τα πλεονεκτήματα του γρήγορου και σταθερού Ίντερνετ όπως απολαμβάνουν οι άλλοι δημότες των γύρω περιοχών. Αλλά... για εμάς αυτό δεν είναι φυσικό δικαίωμα φαίνεται.

Ο εκλεγμένος δήμαρχος Τσαγγούρης τι κάνει τόσο καιρό;

Δεν γνωρίζει ότι πλέον το γρήγορο Ίντερνετ αποτελεί τεχνολογική κατάκτηση και πως όλοι έχουν δικαίωμα σ' αυτό; Η διευκόλυνση της πρόσβασης στις πληροφορίες που διακινούνται ηλεκτρονικά, καθώς και της παραγωγής, ανταλλαγής και διάδοσής τους, αποτελεί υποχρέωση του κράτους.

Ο θρίαμβος της επιστήμης καθώς και η τεχνολογία της πληροφορίας έχουν επαναδιατυπώσει ορισμένες έννοιες. Ο αγράμματος, ο αμόρφωτος άνθρωπος δεν είναι πλέον αυτός που δεν ξέρει να διαβάσει ή να γράψει, αλλά αυτός που δεν ξέρει να χρησιμοποιεί το διαδίκτυο και τις υπηρεσίες του.

Το Ίντερνετ αναγνωρίζεται πλέον ως ένα από τα πιο εξελιγμένα και δημοφιλέστερα κανάλια επικοινωνίας. Απόδειξη της δύναμής του είναι ότι χωρίς να υπάρξει προηγούμενη συνεννόηση, άνθρωποι πολύ διαφορετικοί από ποικίλες χώρες του κόσμου, χωρίς να έχουν κάποια σχέση μεταξύ τους, έρχονται κοντά.

Γιατί ο Δήμαρχος θέλει να κρατήσει ολόκληρο το δήμο στο «μεσαίωνα» της πληροφόρησης, γιατί θέλει να καταδικάσει τόσα νέα παιδιά που θέλουν να εκμεταλλευτούν τα οφέλη των νέων τεχνολογιών;

ΓΙΑΤΙ ΔΗΜΑΡΧΕ;

Γ.Ν. Σταματόπουλος

«Στο χωριό μου πέθαναν 50»

Ο 98χρονος Β. Παπαθεοδώρου θυμάται την πανδημία του 1918

Συνέντευξη απ' την 1η σελ.

για να εξετάσει ασθενείς αφού τον είχαν ειδοποιήσει».

Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε τέσσερα χρόνια που οι μνήμες της μεγάλης πανδημίας του 1918-1919 ξυπνούν για τον 98χρονο σήμερα, Βασίλη Παπαθεοδώρου. Η πρώτη ήταν το 2005 με τη γρίπη των πτηνών. Η δεύτερη, όταν άκουσε πριν από λίγες ημέρες στην τηλεόραση την είδηση της νέας γρίπης των χοίρων.

«Στο σπίτι κρεβατώθηκαν ο πατέρας μου, η μάνα μου, τα τέσσερα αδέρφια μου - απ' όλη την οικογένεια μόνο εγώ και η γιαγιά ήμασταν καλά. Όταν αρρώσταιναν, η γιαγιά έφτιαχνε κάθε μέρα κοτόσουπα», θυμάται. Ευτυχώς όμως κανένας από την οικογένειά του δεν πέθανε.

Οι κοπέλες. «Πυρετό, αδιαθεσία, βήχα και τέζα στο κρεβάτι - κι όταν δεν υπήρχε κρεβάτι, κάτω σε στρώμα. Δεν ξέρω γιατί, αλλά απ' ό,τι έλεγαν περισσότερο έπιανε τις κοπέλες όταν είχαν έμμηνο ρύση. Τέσσερις κοπέλες όχι πάνω από 23 ετών, όλες τους υγιείς και γερές, πέθαναν από τη γρίπη. Πέθαιναν όμως και μεγάλοι. Μετά, δεν έκαναν ούτε απολύμανση ούτε τίποτα, δεν υπήρχαν μέτρα τότε. Το καλοκαίρι του 1918 είχε γίνει

Ο Βασίλης Παπαθεοδώρου, 98 χρονών σήμερα, θυμάται τα χρόνια της μεγάλης επιδημίας του 1918. «Πέθαναν περίπου 50. Το Κακούρι είχε 800 κατοίκους τότε». Κάτω, ο Β. Παπαθεοδώρου, νεαρός στη δεκαετία του 1930

στο χωριό μας επίταξη σιτηρών. Απ' ό,τι θυμάμαι και από συζητήσεις, η γρίπη ήρθε τον Σεπτέμβριο στο Κακούρι, το Πικέρνι, τον Κάψια και τα άλλα χωριά της Μαντινείας. Σε όλα πέθαινε κόσμος», λέει ο κ. Παπαθεοδώρου.

«Και γουρουνία είχαμε και κότες και δεν τα σκοτώναμε με τη γρίπη. Δεν υπήρχε φόβος τό-

τε όπως σήμερα. Βέβαια, τότε δεν υπήρχαν και τα μέσα για να μαθαίνεις τι συμβαίνει σε άλλα μέρη του κόσμου. Στο Κακούρι όταν ήρθε η γρίπη μαθαίναμε μόνο αυτά που συνέβαιναν στα γύρω χωριά. Αυτό που γίνεται σήμερα δεν έχει καμιά σχέση με εκείνα τα χρόνια», θυμάται ο κ. Παπαθεοδώρου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ 1918-1919

Χτύπησε σε τρία κύματα με 50 εκατ. νεκρούς παγκοσμίως

Σύμφωνα με τους ειδικούς, η μεγάλη πανδημία του 1918-1919 που συνδέεται με τον θάνατο έως και 50 εκατομμυρίων ανθρώπων, ή «ισπανική γρίπη» - επικράτησε η εν λόγω ονομασία λόγω του χαμού 8 εκατομμυρίων Ισπανών - εκδηλώθηκε σε τρία κύματα: το πρώτο άρχισε τον Μάρτιο του 1918 - μέσα σε 6 μήνες είχε εξαπλωθεί (ανομοιόμορφα) σε Αμερική, Ευρώπη και πιθανόν στην Ασία - και χαρακτηρίστηκε «ήπιο». «Παρ' ό,τι οι ρυθμοί εξάπλωσης του ιού κατά το πρώτο κύμα ήταν υψηλοί, τα ποσοστά θνησιμότητας δεν εμφανίζονταν ιδιαίτερα αυξημένα», σημειώνουν σε αναφορά τους τα Κέντρα Ελέγχου Ασθενειών των ΗΠΑ.

Το δεύτερο κύμα της πανδημίας, που άρχισε τον Σεπτέμβριο του 1918 και το τρίτο την άνοιξη

του 1919 ήταν πολύ πιο «φονικά», υποστηρίζουν οι ειδικοί. Το 1918 οι αιτίες της γρίπης ήταν παντελώς άγνωστες. Παρά τις κλινικές ομοιότητες της πανδημίας με την αντίστοιχη του 1889 ή ακόμα νωρίτερα του 1847, πολλοί ήταν εκείνοι που αμφισβητούσαν τότε το γεγονός ότι μία τόσο θανατηφόρος ασθένεια μπορεί να είναι γρίπη. Όχι άδικα: όπως αποκαλύφθηκε αρκετά αργότερα, άλλες πανδημίες είχαν ποσοστά θνησιμότητας που δεν υπερβάναν το 0,1%, ενώ η ισπανική γρίπη ξεπερνούσε το 2,5%.

Ήταν τη δεκαετία του 1930 όταν οι επιστήμονες απομόνωσαν για πρώτη φορά ιούς της γρίπης - σήμερα γνωστούς ως H1N1 - πρώτα από τους χοίρους και μετά από τον άνθρωπο.

Ωστόσο, έπρεπε να περάσει

διάστημα μεγαλύτερο του μισού αιώνα από τότε για να καταλάβουν οι ειδικοί ότι η γρίπη του 1918, η «φερόμενη» και ως «μητέρα των πανδημιών» που προκάλεσε περισσότερες απώλειες απ' ό,τι ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, προερχόταν πιθανότατα από ιό ζώου που μεταδόθηκε σε άνθρωπο, μεταλλάχθηκε, εξαπλώθηκε και σκότωσε ανθρώπους που δεν είχαν τα αντισώματα για να αντισταθούν.

Μερίδα ειδικών υποστηρίζει σήμερα ότι η ισπανική γρίπη έχει κάποια παρόμοια χαρακτηριστικά με τη νέα γρίπη των χοίρων: «Ασθενούν μικρές ηλικίες, ανήκουν στον ίδιο υπότυπο H1N1 και αμφότερες έχουν προέλθει από ζώα». Από την άλλη, μερίδα ειδικών υποστηρίζει πως «η ισπανική γρίπη προήλθε από τα πτηνά».

Οι μύθοι του Αισώπου

Συνεχίζουμε και στο φύλλο αυτό τους μύθους του Αισώπου που διακρίνονται για τη συντομία, τη λιτότητα και προπαντός για τη διδαχή τους.

1) «Το λιοντάρι και ο ποντικός»

Καθώς κοιμόταν ένα λιοντάρι όρμησε στο στόμα του ένας ποντικός: αυτό ξύπνησε, τον έπιασε και ετοιμαζόταν να τον φάει. Ο ποντικός το παρακάλεσε να μην τον φάει λέγοντας ότι, αν σωθεί, θα του ανταποδώσει πολλή χάρη: το λιοντάρι γέλασε και τον άφησε. Συνέβη λοιπόν ύστερα από λίγο να σωθεί με χάρη που του έκανε ο ποντικός. Όταν δηλαδή το έπιασαν κάποιοι κυνηγοί και το έδεσαν με σχοινί σε κάποιο δέντρο, τότε ο ποντικός ακουώντας το να στενάζει πήγε, άρχισε να τρώει γύρω-γύρω το σχοινί και όταν το έλυσε, είπε: «Εσύ λοιπόν τότε γέλασες με μένα, επειδή δεν περιμένεις να έχεις ανταπόδοση από μένα: τώρα να ξέρεις ότι μπορούν και οι ποντικοί να ανταποδίδουν χάρη».

Η διήγηση δείχνει ότι σε περίπτωση αλλαγής

καταστάσεων και οι πολύ δυνατοί έχουν την ανάγκη των πιο αδύνατων.

2) Η αλεπού και τα σταφύλια

Μια αλεπού που πεινούσε είδε να κρέμονται από μια κληματαριά σταφύλια. Προσπάθησε να τα φτάσει, αλλά δεν μπορούσε. Καθώς απομακρυνόταν, μονολογούσε: «Αγγουρίδες είναι!» (όμφακες εισίν).

Δίδαγμα:

Όταν επιδιώκουμε κάτι και αποτυγχάνουμε να το αποκτήσουμε, το κατηγορούμε, το χαρακτηρίζουμε ως κάτι που δεν αξίζει, να μη συνειδητοποιήσουμε την προσωπική μας ανικανότητα και να δώσουμε το συναίσθημα της προσωπικής αξίας μας. Έτσι έχουμε τη λαϊκή παροιμία σήμερα: «Ό,τι δεν φτάνει η αλεπού, αγγουρίδες τα λέει!».

Για την αντιγραφή
Ι.Δ. Σταματόπουλος

Οι χωριανοί μας απ' το χωριό στο θέατρο ΠΕΡΟΚΕ

«Ούκ επ' άρτον μόνον ζήσεται άνθρωπος» έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες, οι οποίοι είχαν κατανοήσει την αξία των πνευματικών αναγκών του ανθρώπου, πέραν των υλικών και γι' αυτό φρόντιζαν και για την καλλιέργεια του πνεύματος και την ψυχαγωγία των πολιτών. Η καλύτερη απόδειξη γι' αυτό ήταν ότι όλες οι πόλεις τους είχαν θέατρο, όσο μικρές κι αν ήταν.

Ο Σύλλογός μας, επειδή πιστεύει ότι όλα τα παραπάνω είναι σωστά, στις 15 του Μάρτη φρόντισε ώστε οι συγχωριανοί που μένουν στο χωριό να παρακολουθήσουν μια θεατρική παράσταση στην Αθήνα. Ένα λεωφορείο γεμάτο συγχωριανούς ήρθε από το χωριό και παρακολούθησε στο θέατρο ΠΕΡΟΚΕ την εξαιρετική κωμωδία «**ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΟΛΑ**», με πρωταγωνιστές τον Γιώργο Κωνσταντίνου και τον Βασίλη Τσιβιλικά.

Ήταν μια εξόρμηση σύντομη και πάρα πολύ ωραία. Ξεκινήσαμε στις 2 το μεσημέρι από το χωριό, ήρθαμε στο Ζάππειο, ήπιαμε τον καφέ μας στην Αίγλη του Ζαππείου, περπατήσαμε στον Εθνικό Κήπο, πήγαμε στον

Άγνωστο Στρατιώτη και τη Βουλή και για πολύ λίγο κατεβήκαμε στο σταθμό του Συντάγματος και στη συνέχεια πήγαμε στο ΠΕΡΟΚΕ.

Η παράσταση ήταν πολύ ωραία. Μια εξαιρετική κωμωδία με πολύ γέλιο, παιγμένη από πολύ καλούς ηθοποιούς.

Όλοι το ευχαριστήθηκαν πολύ.

Μετά την παράσταση οι εκδρομείς επέστρεψαν στο χωριό, πολύ ευχαριστημένοι.

Τα εισιτήρια του θεάτρου ήταν προσφορά του ΟΓΑ προς τους ασφαλισμένους του.

Είναι μια αξιόπαινη πρωτοβουλία που δίνει τη δυνατότητα στους ανθρώπους της υπαίθρου να παρακολουθούν θεατρικές παραστάσεις.

Την οργάνωση της εκδρομής (εισιτήρια, δηλώσεις συμμετοχής κ.λ.π.) έκανε η **Ελένη Κ. Κέζα**, υπάλληλος ΚΕΠ του Δήμου μας.

Την επιλογή του έργου και τις συνεννοήσεις με το θέατρο έκανε το μέλος του Δ.Σ. **Ιωάννης Ρόκκα**. Το Δ.Σ. τις ευχαριστεί θερμά.

Τα έξοδα μεταφοράς κατέβαλε ο Σύλλογος.

Γ. Ρόκκας

Να ακουμπάμε στα ιερά όρια της θυσίας

Όλο αυτό το διάστημα, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου είδαμε στο φως της καθημερινότητάς μας πλείστα όσα φαινόμενα βίας και τρομοκρατίας, με πρωταγωνιστές παιδιά.

Σχολεία να καταστρέφονται, περιουσίες να καίγονται, δάσκαλοι να λαιμορροούνται και μια πολιτεία ανίσχυρη σ' όλες της τις εκφάνσεις, από πολλά χρόνια τώρα, να επιβάλλει το σεβασμό και τη νομιμότητα.

Τελευταία είδαμε και τους διαξιφισμούς των αντιπάλων στον πολιτικό χώρο για την **αφαίρεση ή μη της «κουκούλας» του τρομοκράτη**, για την καταστολή της βίας δήθεν.

Την κουκούλα ως στόχο, το παιδί όμως που τη φέρνει τι θα γίνει; Ο τρομοκράτης είναι το παιδί των καταλήψεων και οι καταλήψεις είναι παραίτηση των γονιών και των δασκάλων από τα παιδιά...

Οι ίδιοι οι γονείς και οι δάσκαλοι μη έχοντες την αληθινή πυξίδα της αγάπης, της υπομονής αλλά και της θυσίας της προσωπικής κάθε φορά που θα χρειάζεται ασελγήσαν πάνω στη ψυχή των παιδιών.

Βρισκόμαστε πάνω σε μια δύσκολη καμπή. Ένα μέρος της νέας γενιάς δεν πιστεύει πια στους γονείς, δεν πιστεύει στους δασκάλους και στους πολιτικούς.

Κάθε γονική συμβουλή, κάθε διδαχή σχολική, κάθε δήλωση πολιτικού αντιμετώπιζεται αρνητικά ή πολλές φορές χλευαστικά. Οι νέοι εξεγείρονται ενάντια κάθε ισχύουσας αρχής μόνο και μόνο από ένστικτο

εξέγερσης.

Και σ' αυτό είναι μεγάλη η ευθύνη των γονέων, των διδασκάλων της εκκλησίας (η οποία λέει ότι κάνει πολλά, τα οποία όμως είναι ελάχιστα), της πολιτείας, αλλά και τεράστια η των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Από κάθε πνευματική ατμόσφαιρα φρίκης βγαίνουν παιδιά που αγαπούν και γι' αυτό δημιουργούν φρίκη.

Η σκέψη, η τέχνη, η λογοτεχνία, ο κινηματογράφος παραπαίουν. Δεν προσφέρουν αληθινά στηρίγματα.

Τα παιδιά ψάχνουν να βρουν στη ζωή κάτι το άσπιλο, κάτι το πολύ καθαρό να το κάνουν στήριγμα στην πορεία της ζωής τους. Που υπάρχει όμως αυτό; Ο Χριστός είπε καθαρά, εννοώντας την μεγάλη δικιά του θυσία της προσφοράς, απογραμμίζοντας έμμεσα τη δικιά μας, κάθε προσώπου, σε ανάλογες περιπτώσεις.

«Λάβετε φάγετε τούτο εστί το σώμα μου, το υπέρ υμών κλόμενο εις άφεση αμαρτιών».

Για την εξέλιξη κάθε «αμαρτίας», για τη διόρθωση των σφαλμάτων του κάθε χαρακτήρα, για τη σωστή καθοδήγηση στο δρόμο του καλού κι αγαθού στη ζωή απαιτείται, **το καλό παράδειγμα όλων μας.**

Το παράδειγμα που αν χρειασθεί ακουμπά στα ιερά όρια της θυσίας που βρίσκεται μακριά από κάθε προσωπικό συμφέρον ή ιδιοτέλεια!

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Μουσική Αναγέννηση (700-550 π.Χ.)

Από το μουσικοσυνθέτη Βαγγέλη Σταυρόπουλο, που έχει τις ρίζες του στο χωριό, πήραμε το παρακάτω γράμμα. Ευχαριστούμε το Βαγγέλη που μοιράζεται τις σκέψεις του μαζί μας και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

«Κατά την περίοδο 700-550 π.Χ. παρατηρείται ευρέα διάδοση της μουσικής τέχνης καθ' όλην την Ελλάδα.

Αναφέρεται από τον Πολύβιο ότι οι πρώτοι νομοθέτες των Αρκάδων εθεώρησαν ως απαραίτητον στοιχείον της διαπαιδαγωγήσεως των πολιτών, την μουσική μόρφωση, εθεωρείτο δε «όνειδος» το να μην είναι κανείς ικανός να τραγουδήσει». Η μουσική στην Αρκαδία εδιδάσκετο συστηματικά από «την νηπιακή ως την ανδρική ηλικία».

Ο ιστορικός Πολύβιος, ο οποίος αναφέρει τούτο (Ιστορ. βιβλ. IV) λέγει ότι οι Αρκάδες εφημίζοντο από τους αρχαίους Έλληνες δια την φιλανθρωπίαν, φιλοξενίαν, ευσέβειαν προς τους Θεούς και γενικώς δια την αρετήν των, εκτός των Κυναιθαίων, οι οποίοι, επειδή παρημέλησαν την μουσική εκπαίδευση, διεκρινόντο δια την αγριότητα, την ωμό-

τητα και την παρανομίαν των.

«...Όν Κυναιθαεις ολιγοωρήσαντες απεθιρωθήσαν...»

Το παραπάνω κείμενο ανακάλυψα στις προσπάθειές μου να συλλέξω πληροφορίες για το μουσικό έργο «ET IN ARCADIA EGO».

Επίσης θα ήθελα να προτείνω πως είναι μια καλή ευκαιρία από νέα παιδιά και άλλους φίλους, πιθανόν επισκέπτες του χωριού μας και ιδιαίτερα τώρα με το Ίντερνετ χωρίς καν μεγάλη προσπάθεια να προβάλουν τις σκέψεις τους και να μοιραστούν πληροφορίες που ενδεχομένως είναι χρήσιμες σε όλους.

Έτσι λοιπόν, επικοινωνούμε και βοηθάμε τους λίγους ανθρώπους περί των κοινών, που προσπαθούν για την ενημέρωσή μας και για πολλούς ακόμη λόγους, που χάριν συντομίας, δεν μπορώ να αναλύσω. Τέλος σας ευχαριστώ για το «βήμα» που μου δίνετε στην εφημερίδα μας, όπου για μένα είναι τιμή και καθήκον ό,τι αφορά την ιδιαίτερα πατρίδα τόσο των προγόνων μου όσο και τη δική μου.

**Με φιλικούς χαιρετισμούς
Μουσικοσυνθέτης
Βαγγέλης Σταυρόπουλος**

Ανταπόκριση από το σχολείο του χωριού μας

Αρτεμίσιο 24 Απριλίου 2009

**ΠΡΟΣ
Εφημερίδα των Αρτεμισιωτών
«ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ»**

Το σχολείο μας τα τελευταία χρόνια λειτουργεί με πολύ μικρό αριθμό μαθητών σε όλες τις τάξεις. Το σύνολο των παιδιών της φετινής σχολικής χρονιάς είναι 14 μαθητές.

Φέτος λοιπόν την 25η Μαρτίου στο σχολείο μας έγινε σηματοστολισμός από τα ίδια τα παιδιά, γιορτή με ποιήματα και θεατρικά μαζί με το Νηπιαγωγείο μας στο οποίο φοιτούν τέσσερα παιδιά.

Ανήμερα της 25ης Μαρτίου παρελάσαμε, Δημοτικό και Νηπιαγωγείο, με σημαιοφόρο τον Ιωάννη Ψαρρά, μαθητή της ΣΤ' τάξης και παραστάτες τον Γιάννη Δημόπουλο, τον Δημήτρη Σπυρόπουλο, την Ευαγγελία Σπυροπούλου, μαθητές της ΣΤ' τάξης καθώς και την Ειρήνη Κολιοπούλου, μαθήτριά της Ε' τάξης.

Όλα τα παιδιά ήταν ντυμένα με παραδοσιακές στολές. Σας στέλνουμε και την

φωτογραφία όλων των μαθητών μπροστά στο μνημείο των ηρώων. Στεφάνι κατέθεσε από το Δημοτικό ο Δημήτρης Σπυρόπουλος της ΣΤ' τάξης και από το Νηπιαγωγείο η μικρή Μαρία Ψαρρά.

Μαζί με την φωτογραφία που αναφέραμε παραπάνω σας στέλνουμε και έκθεση των μαθητών της Ε' και ΣΤ' τάξης για την 25η Μαρτίου για δημοσίευση στην εφημερίδα σας.

Τέλος, εμείς οι δάσκαλοι και η νηπιαγωγός του Σχολείου μας καθώς και τα παιδιά μας, σας ευχαριστούμε που μας δίνετε την ευκαιρία να συμμετέχουμε στην τόσο πολύτιμη προσπάθειά σας να προβάλτε μέσα από την εφημερίδα σας την ιστορία και τις παραδόσεις του τόπου μας.

Με εκτίμηση

Οι δάσκαλοι:

Καραβιώτη Μαρία

Ιερέας Παναγάκος Κων/νος

Η νηπιαγωγός:

Ζαχαράκη Γιαννούλα

25η Μαρτίου

Στις 25 Μαρτίου, η πατρίδα μας έχει διπλή γιορτή. Η μία είναι θρησκευτική γιορτή, όπου ο αρχάγγελος Γαβριήλ πήγε με τον κρίνο στην Παναγία και της είπε πως θα γεννήσει τον Γιό του Θεού. Η δεύτερη γιορτή είναι εθνική, η επανάσταση του 1821, όπου οι Έλληνες μην αντέχοντας τον τουρκικό ζυγό ξεσηκώθηκαν και επαναστάτησαν για να ζήσουν ελεύθεροι.

Κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα της πατρίδας μας είχε και το δικό του Αρχιστράτηγο. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο Γρηγόριος Παπαφλέσσας, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Κων/νος Κανάρης, η Μαντώ Μαυρογένους, η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα και πολλοί ακόμα γνωστοί και άγνωστοι ήρωες μπήκαν μπροστά στον αγώνα για την ελευθερία.

Οι συμπατριώτες μας από το εξωτερικό έστελναν χρήματα για να βοηθήσουν στον αγώνα, αλλά και πολλοί ξένοι φιλέλληνες ήρθαν στην Ελλάδα και πολέμησαν στο πλάι των Ελλήνων. Εμείς τα παιδιά αισθανόμαστε ιδιαίτερα περήφανα γιατί σήμερα απολαμβάνουμε τη ζωή με ηρεμία και μπορούμε να πηγαίνουμε στο σχολείο, πράγμα που δε γινόταν στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς. Τότε τα παιδιά μαζεύονταν νύχτα στα κρυφά σχολεία και ζούσαν με το φόβο μήπως το μάθουν οι Τούρκοι.

Την ημέρα του Ευαγγελισμού λοιπόν, όλη η Ελλάδα γιορτάζει με δοξολογίες, παρελάσεις και τιμές στους ήρωες της μεγάλης επανάστασης. Όπως σε όλα τα Σχολεία της χώρας μας έτσι κι εμείς εδώ στο χωριό μας το Αρτεμίσιο, γιορτάζουμε αυτή τη μέρα με τραγούδια, θεατρικά, ποιήματα και αφήνοντας λίγα λουλούδια στο

μνημείο των ηρώων ως ένδειξη ευγνωμοσύνης σε αυτούς τους ένδοξους προγόνους μας.

Ανήμερα της 25ης Μαρτίου όλα τα παιδιά μαζευόμαστε στο Σχολείο, ντυμένα με παραδοσιακές στολές. Από το σχολείο ξεκινάμε παρελαύνοντας και πηγαίνουμε στην εκκλησία. Αφού τελειώσει η δοξολογία ο παπάς διαβάζει τρισάγιο στο μνημείο των ηρώων και καταθέτουμε στεφάνια. Ακολουθεί ενός λεπτού σιγή και τελειώνουμε με τον Εθνικό μας Ύμνο.

Μπορεί να είμαστε λίγα τα παιδιά στο χωριό μας, μια χούφτα, αλλά αυτή τη μέρα νιώθουμε ότι είμαστε πολλοί και τεράστιοι σαν τους προγόνους μας, δυνατοί να παλέψουμε κι εμείς για αξίες όπως η μόρφωση, η ελευθερία και η ειρήνη.

**Οι μαθητές της Ε' και ΣΤ'
Γιάννης Ψαρράς ΣΤ'
Δημήτρης Σπυρόπουλος ΣΤ'
Γιάννης Δημόπουλος ΣΤ'
Ευαγγελία Σπυροπούλου ΣΤ'
Ειρήνη Κολιοπούλου Ε'**

**ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ-ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
για την εφημερίδα να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Γλάδστωνος 10 Τ.Κ. 106 77 Αθήνα**

Άνθρωπος και περιβάλλον

Το μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί τα τελευταία χρόνια τους σκεπτόμενους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο είναι η **μόλυνση του περιβάλλοντος** και το ερώτημα που μπαίνει είναι τι πρέπει να γίνει. Η λύση στο πρόβλημα του περιβάλλοντος έχει δοθεί εδώ και 150 χρόνια, από έναν "άγριο" που είχε τεκμηριωμένη και σωστή αντίληψη για το περιβάλλον από τη σημερινή και αλόγιστη χρήση του, την παραθέτω:

Το 1854 ο «Μεγάλος Λευκός Αρχηγός» στην Ουάσινγκτον (ο Φράνκλιν Πηρς, Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών) πρότεινε μια ζώνη από τις εκτάσεις των Ινδιάνων και υποσχέθηκε να δημιουργήσει μια περιοχή ελεγχόμενης εγκατάστασης για τον Ινδιάνικο Λαό. Η απάντηση του αρχηγού των Ινδιάνων **Σηάτλ**, που δημοσιεύουμε εδώ σε αποσπάσματα, θεωρήθηκε ως η πιο ωραία και πιο ουσιαστική διακήρυξη που έγινε ποτέ για το περιβάλλον:

«Πώς μπορείτε ν' αγοράσετε ή να πουλήσετε τον Ουρανό ή τη ζεστασιά της Γης; Η ιδέα μας φαίνεται περίεργη. Επειδή ακριβώς δεν μας ανήκουν η δροσιά του αέρα και η διαύγεια του νερού, πώς είναι δυνατόν να τα αγοράσετε; Κάθε κομματάκι αυτής της Γης είναι ιερό για το Λαό μου. Κάθε βελόνα του λαμπρού πεύκου, κάθε αμμουδερή κοίτη ποταμού, κάθε κομματάκι ομίχλης μέσα στα σκοτεινά δάση, κάθε ξέφωτο και κάθε βούισμα εντόμου είναι ιερό στη μνήμη και στην εμπειρία του Λαού μου. Είμαστε ένα μέρος της Γης κι αυτή πάλι ένα κομματάκι από μας. Τα ευωδιαστά λουλούδια είναι οι αδερφές μας, το ελάφι, το άλογο, ο Μεγάλος Αετός είναι οι αδερφοί μας. Τα βράχια στους λόφους, το πράσινο χρώμα των λιβαδιών, η ζεστασιά του πόνου και ο άνθρωπος, όλα ανήκουν στην ίδια οικογένεια. Γι' αυτό και όταν ο Μεγάλος Αρχηγός στην Ουάσινγκτον μας παραγγέλνει ότι θέλει να αγοράσει τη Γη μας, ζητάει πολλά από μας.

Ξέρουμε ότι ο Λευκός Άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τα ήθη μας. Ένα κομμάτι γης μοιάζει σ' αυτόν μ' ένα οποιοδήποτε άλλο κομμάτι, γιατί είναι ένας ξένος που έρχεται μέσ' τη νύχτα και παίρνει από τη Γη αυτό που έχει ανάγκη. Η Γη δεν είναι ο αδερφός του, αλλά ο εχθρός του και μόλις την κυριεύσει, πηγαίνει μακρύτερα.

Εγκαταλείπει τους τάφους των προγόνων του κι αυτό δεν τον ενοχλεί. Παίρνει τη γη από τα παιδιά του και αυτό δεν τον ενοχλεί. Ο τάφος των προγόνων του και η κληρονομιά για τα παιδιά του πέφτουν στη λήθη. **Συμπεριφέρεται στη Μητέρα του, τη Γη και στον Αδελφό του, τον Ουρανό, σαν να ήταν πράγματα που αγοράζονται, που ληλατούνται, που πουλιούνται όπως τα πρόβατα ή τα λαμπερά μαργαριτάρια. Η απληστία του θα καταβροχθίσει τη Γη και δεν θ' αφήσει πίσω της παρά μια έρημο.**

Δεν υπάρχει ένα ειρηνικό μέρος στις πόλεις των Λευκών Ανθρώπων. Δεν υπάρχει τόπος όπου μπορείς ν' ακούσεις τα φύλλα που αναπτύσσονται την άνοιξη ή το θρόισμα των φτερών κάποιου εντόμου. Αλλά μπορεί να γίνεται έτσι, γιατί είμαι Άγριος και δεν καταλαβαίνω. Ο Λευκός Άνθρωπος δεν φαίνεται να δίνει σημασία στον αέρα που αναπνέει. Σαν έναν άνθρωπο που έχει λίγες ημέρες για να πεθάνει, είναι διάφορος για τη δυσοσμία. Αλλά, αν σας πουλήσουμε τη Γη μας, πρέπει να θυμόμαστε ότι ο αέρας μας είναι πολύτιμος, ο αέρας μοιράζεται το πνεύμα του μ' όλα αυτά στα οποία δίνει ζωή.

Εξετάζουμε λοιπόν την προσφορά σας ν' αγοράσετε τη Γη μας. Αλλά, αν αποφασίσουμε να τη δεχτούμε, θα βάλω έναν όρο: **ο Λευκός Άνθρωπος θα πρέπει να συμπεριφέρεται στα ζώα αυτής της Γης όπως και στα αδέρφια του.**

Είμαι ένας Άγριος και δεν γνωρίζω άλλον τρόπο ζωής. Είδα κάπου χίλια αγριοβούβαλα να σαπίζουν στο λιβάδι, εγκαταλελειμμένα από τον Λευκό Άνθρωπο, που τα είχε χτυπήσει μ' ένα τρένο που περνούσε από εκεί. Είμαι ένας Άγριος και δεν καταλαβαίνω πως το Σιδερένιο Άλογο που καπνίζει μπορεί να είναι πιο σημαντικό από το αγριοβούβαλο που δεν το σκοτώνουμε παρά μόνο για να τραφούμε.

Τι είναι ο άνθρωπος χωρίς τα ζώα; Αν εξαφανίζονταν όλα τα ζώα ο άνθρωπος θα πέθαινε από μια μεγάλη πνευματική ερημία. Γιατί αυτό που συμβαίνει στα ζώα, σε λίγο θα συμβαίνει στον άνθρωπο. Όταν οι άνθρωποι περιφρονούν τον ίδιο τον εαυτό τους.

Αυτή η Γη είναι πολύτιμη και το να βλάψεις τη Γη, είναι σαν να δείχνεις περιφρόνηση στο Δημιουργό. Ο Λευκός θα εξαφανιστεί κι αυτός ίσως γρηγορότερα από τις άλλες φυλές. **Μολύνετε το κρεβάτι σας και μια νύχτα θα πάθετε ασφυξία από τα ίδια σας τα απορρίμματα».**

Μια άποψη ενός "άγριου" που ήταν προφητική.

Για την αντιγραφή
Ι.Δ. Σταματόπουλος

ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

1. Η ψεκαστήρα του Τσακίρη

Η καλλιέργεια του αμπελιού στο χωριό ήταν μια από τις κύριες απασχολήσεις των Κακουραίων. Κάθε νοικοκύρης έβγαζε το κρασί της χρονιάς του, έτσι όλοι είχαν λίγα ή πολλά στρέμματα αμπελιού.

Το αμπέλι θέλει πολλή προσοχή στην καλλιέργειά του, ειδικότερα στην περίοδο που δημιουργούνται διάφορες ασθένειες όπως βαμβακίαση, περονόσπορος κ.ά. Γι' αυτό θέλει συχνά ραντίσματα με χαλαζόπετρα.

Το ράντισμα παλιότερα γινόταν χειροκίνητα με την ψεκαστήρα (ψιχαστήρα, όπως την έλεγαν οι άνθρωποι του χωριού) και ήταν μια κοπιαστική εργασία, αφού ο εργάτης ζαλωνόταν την ψιχαστήρα που ζύγιζε αρκετά κιλά, γι' αυτό σε τακτά χρονικά διαστήματα ξεζαλωνόταν την ψιχαστήρα για να ξεκουραστεί.

Κάποτε ο **Ανδρέας ο Κοτσιάνης**, που είχε κουμπάρο τον **Τσακίρη** (Νικόλα Τριαντάφυλλο) χρειάστηκε εργάτη για το ράντισμα του αμπελιού του. Έτσι κάλεσε τον Τσακίρη για να πάνε να ραντίσει τα αμπέλια του. Το μεροδούλι τότε ήταν 40 δραχμές για την περιοχή μας, σε άλλες περιοχές όπως στο Αίγιο ήταν 70 δραχμές, δηλαδή κάθε περιοχή είχε διαφορετικές τιμές.

Όταν άρχισε το ράντισμα ο Τσακίρης ο μπάρμπα-Ανδρέας ο Κοτσιάνης παρατήρησε ότι ο Τσακίρης έκανε συ-

νεχώς στάσεις για να ξεκουραστεί. Δεν ήθελε όμως να του πει ότι λιγάκι το παρακάνει με τις συχνές στάσεις του, έτσι χρησιμοποίησε τον έμμεσο τρόπο, λέγοντάς του: "Κουμπάρε στο Αίγιο οι εργάτες δεν κατεβάζουν καθόλου την ψιχαστήρα από την πλάτη τους, τους ρίχνουν τον πολτό στα όρθια μόλις τελειώσει".

Ο Τσακίρης κατάλαβε το υπονοούμενο και όπως ήταν ετοιμόλογος του απαντάει:

"Άκου κουμπάρε, η ψιχαστήρα εκείνων γράφει στην πλάτη 70 δραχμές ενώ η δική μου γράφει 40 δραχμές".

Η υπενθύμιση του ύψους του μεροκάματου ήταν η απάντηση του Τσακίρη στον κουμπάρο του Ανδρέα.

Συμπέρασμα: Ότι πληρώνεις, αγοράζεις.

2. Άστο όσο είναι

Προπολεμικά (δεκαετία του 1930) πολλοί Κακουραίοι κατέβαιναν προς την περιοχή του Αιγίου (τότε το Αίγιο το έλεγαν Βοστίτσα) κατά τους χειμερινούς μήνες.

Ο πρώτος λόγος ήταν ότι εκεί έβρισκαν να κάνουν κανένα μεροδούλι το χειμώνα και ο δεύτερος το ήπιο κλίμα, αφού μπορούσαν με ένα μαγγάνι κάρβουνα να βγάλουν αρκετές μέρες.

Τα χρόνια εκείνα ο χειμώνας στο χωριό ήταν βαρύς και ξύλα δεν υπήρ-

χαν.

Έτσι μια χρονιά βρέθηκε στο Αίγιο και ο γέρο-Μπόγιας (Κ. Αρβανίτης, πατέρας της Μαρίκας).

Κάποια μέρα πήγε σε ένα μπακάλικό που ψώνιζε να πάρει αλεύρι.

Ο έμπορος λόγω δουλειάς του λέει: "Πήγαινε πίσω στην αποθήκη, εκεί έχω σε τσουβάλι αλεύρι, βάλε όσο θές".

Πράγματι ο γέρο-Μπόγιας πήγε πίσω από το μπακάλικό στην αποθήκη, βρήκε το αλεύρι και έβαλε όσο ήθελε. Παρατήρησε ότι ο μπακάλης στην αποθήκη είχε και μικρά τουλούμια τυρί. Έτσι πήρε ένα και το έχωσε μέσα στο αλεύρι, ώστε να μην φαίνεται. Γύρισε στο μαγαζί και έβαλε πάνω στην πλάστιγγα το αλεύρι για να το ζυγίσει.

Ο μπακάλης πλησιάζει με τη σέσουλα στο χέρι την πλάστιγγα και ρωτά τον γέρο-Μπόγια "Πόσες οκάδες θέλεις;". Ο γέρο-Μπόγιας προκειμένου ν' αποφύγει να βάλει τη σέσουλα στο σακί του ο μπακάλης γιατί θα αποκαλυφθεί το μικρό τουλούμι, του απαντάει αμέσως και χωρίς κανένα διασταγμό: "Άστο όσο είναι".

Έτσι ο γέρο-Μπόγιας πλήρωσε το τουλούμι για αλεύρι.

"Η πενία τέχνας κατεργάζεται" όπως έλεγαν και οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

Ι.Δ. Σταματόπουλος

Η σωματική τιμωρία στα παιδιά

Δύσκολο και πολύ σοβαρό θέμα. Θα προσπαθήσω να το προσεγγίσω αδρομερώς και όχι να εμβαθύνω.

Η δουλειά μου ήταν γύρω από το παιδί και γνωρίζω αρκετά για το αντικείμενο αυτό.

Το παιδί δε φταίει ποτέ για να εισπράττει τη σωματική τιμωρία. Το παιδί δε γεννιέται εγκληματίας, κλέφτης, κακοποιός ή ο,τιδήποτε άλλο γίνεται στην πορεία. Καταλήγει εκεί, όταν δεν συγκλίνουν και δεν συνεργάζονται όλες οι συντεταγμένες: οικογένεια, σχολείο, κοινωνία.

Η αγωγή του παιδιού ξεκινά από την οικογένεια, η οποία αποτελεί και το κύτταρο της κοινωνίας: υγιής οικογένεια, υγιής κοινωνία.

Η σωστή ανατροφή των παιδιών είναι μια ιερή αποστολή των γονέων, που απαιτεί ισχυρή θέληση και ανεξάντλητη υπομονή, αρετές που λείπουν από τους σημερινούς γονείς, που ζούν κάτω από το άγχος της καθημερινότητας. Υπάρχει οικογένεια σήμερα; Μοιάζει με αυτή που ξέραμε πριν μερικά χρόνια; Φταίει το παιδί, όταν γυρίζει στο σπίτι και δεν βρίσκει τους γονείς, γιατί τρέχουν σαν «τρελοί» ο ένας από 'δώ και ο άλλος από 'κει για το μεροκάματο;

Συνήθως το παιδί είναι αποδέκτης της κακής διάθεσης των γονέων, φαινόμενο πολύ σύνηθες στη σημερινή εποχή. Εγκλωβισμένο μέσα σ' ένα διαμέρισμα, χάνεται μέσα στα φανταχτερά παιχνίδια και τη σύγχρονη τεχνολογία. Αλάνες δεν υπάρχουν για να παίξουν και να εκτονώσουν τη ζωτικότητα τους. Γι' αυτό χρειάζονται την κατανόηση και την ανοχή μας. Παντού μπετόν αρμέ. Οι αλάνες έχουν αντικατασταθεί από παιδότοπους με τυποποιημένα παιχνίδια.

Πώς να σηκώσεις χέρι σ' ένα τέτοιο παιδί, που θα κάνει ένα λαθάκι μικρό ή μεγάλο! Όταν συμβεί αυτό, είναι προτιμότερο να δώσουμε στο παιδί να κατανοήσει ποιός θα ήταν οι συνέπειες του λάθους του, παρά να καταφύγουμε στη σωματική τιμωρία.

Χρειάζεται υπομονή και συζήτηση με τα παιδιά. Χρειάζεται να τους εξηγήσουμε τι πρέπει ή δεν πρέπει να κάνουν και να είμαστε βέβαιοι ότι αργά ή γρήγορα θα καταλάβουν. Τα παιδιά αντιγράφουν τους γονείς. Κάνουν ό,τι κάνουν και αυτοί. Πώς να πεις σ' αυτά να μην καπνίζουν, ενώ καπνίζεις εσύ ο ίδιος. Οι πρώτοι διδάσκοντες είναι οι γονείς και αυτοί ευθύνονται κατά πολύ για τη μετέπειτα εξέλιξη τους. Στη ζωή ό,τι δίνεις παίρνεις. Δίνεις αγάπης θα πάρεις αγάπη. Η αγάπη είναι εκείνη που θωρακίζει τα παιδιά με αυτοπεποίθηση, θέληση, θάρρος και αισιοδοξία.

Όταν χειροδικούμε και ασκούμε βία πάνω τους, να είμαστε βέβαιοι ότι τα παιδιά μας θα πράξουν το ίδιο. Θα γίνουν επιθετικά. Θα σηκώσουν και αυτά χέρι στους γύρω τους. Η βία γεννά βία. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να φροντίζουμε τη φωλιά τους, το σπίτι τους. Να είναι πηγή χαράς και αγάπης, ώστε να βρίσκουν την ηρεμία και τη σταθερότητα που χρειάζονται για να ξεπερνούν τις δυσκολίες της ζωής.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Μητέρα μου μην ξεχνάς...

- Μη με παραχαϊδεύεις. Ξέρω πολύ καλά πως δεν πρέπει να μου δίνεις πάντα ό,τι σου ζητώ. Σε δοκιμάζω μόνο για να δώ.
- Μη διστάζεις να είσαι σταθερή μαζί μου. Το προτιμώ. Με κάνεις να νιώθω περισσότερη σιγουριά.
- Μη με κάνεις να νιώθω μικρότερος απ' ό,τι είμαι. Αυτό με σπρώχνει να παριστάνω καμιά φορά το «σπουδαίο».
- Μη μου κάνεις παρατηρήσεις μπροστά στον κόσμο, αν μπορείς. Θα προσέξω περισσότερο αυτά που θα μου πεις, αν μου μιλήσεις ήρεμα μια στιγμή που θα είμαστε οι δυο μας.
- Μη μου δημιουργείς το συναίσθημα πως τα λάθη μου είναι αμαρτήματα. Μπερδεύονται έτσι μέσα μου όλες οι αξίες, που έχω μάθει να αναγνωρίζω.
- Μην αναστατώνεσαι τόσο, όταν σου λέω «δε σε χωνεύω». Δεν απευθύνομαι σ' εσένα, αλλά στη δύναμη που έχεις να μου εναντιώνεσαι.
- Μη με προστατεύεις πάντα από τις συνέπειες. Χρειάζεται καμιά φορά να πάθω για να μάθω.
- Μη δίνεις μεγάλη σημασία στις μικροδιαθεσίες μου. Καμιά φορά δημιουργούνται ίσα ίσα για να κερδίσω την προσοχή που ζητούσα.
- Μη μου κάνεις συνεχώς παρατηρήσεις. Γιατί τότε θα χρειαστεί να προστατέψω τον εαυτό μου κάνοντας τον κουφό.
- Μη μου δίνεις επιπόλαιες υποσχέσεις. Νιώθω πολύ περιφρονημένος, όταν δεν τις κρατάς.
- Μην υπερτιμάς την τιμιότητά μου. Συχνά οι απειλές σου με σπρώχνουν στην ψευτιά.
- Μην πέφτεις σε αντιφάσεις. Με μπερδεύεις έτσι αφάνταστα και με κάνεις να χάνω την πίστη μου σ' εσένα.
- Μη με αγνοείς, όταν σου κάνω ερωτήσεις. Αν κάνεις κάτι τέτοιο, θα ανακαλύψεις πως θα αρχίσω να παίρνω τις πληροφορίες μου από άλλες πηγές.
- Μην προσπαθείς να με κάνεις να πιστέψω πως είσαι τέλεια ή αλάνθαστη. Είναι σοκ για μένα, όταν ανακαλύπτω πως δεν είσαι ούτε το ένα ούτε το άλλο.
- Μη διανοηθείς ποτέ πως θα πέσει η υπόληψή σου αν μου ζητήσεις συγγνώμη. Μια τίμια αναγνώριση ενός λάθους σου μου δημιουργεί πολύ θερμά αισθήματα απέναντί σου.
- Μην ξεχνάς πως μου αρέσει να πειραματίζομαι. Χωρίς αυτό δεν μπορώ να ζήσω. Σε παρακαλώ παραδέξου το.
- Μην ξεχνάς πόσο γρήγορα μεγαλώνω. Θα πρέπει να σου είναι δύσκολο να κρατήσεις το ίδιο βήμα μ' εμένα, αλλά προσπάθησε, σε παρακαλώ.
- Μην ξεχνάς πως δεν θα μπορέσω να αναπτυχθώ, χωρίς πολλή κατανόηση και αγάπη. Αυτό δε χρειάζεται να στο πω, έτσι δεν είναι;

Ρ. Ντραϊκωρς

Για την αντιγραφή

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Επιστολές που λάβαμε

— Από τους Ξενιτεμένους μας

Μελβούρνη 27-4-2009

Αγαπητοί πατριώτες και συγχωριανοί γειά σας.

Πρώτα θέλω να σας συστηθώ. Λέγομαι Χρήστος Συμπόνης του Σταύρου και της Σταυρούλας, έχω φύγει από το χωριό 13 χρονών και δεν θυμάμαι πολλά πράγματα και σχεδόν όταν είχα έλθει στην Ελλάδα την πρώτη φορά, δεν γνώριζα κανέναν.

Αυτό δεν έχει σημασία, με την εφημερίδα που μου στέλνετε, έχω μάθει πολλά.

Το έργο σας είναι πολύ ωραίο και σας συγχαίρω γι' αυτό και να συνεχίσετε έτσι. Να μην σας κουράζω άλλο, σας στέλνω τη συνδρομή μου και να είστε όλοι καλά.

Γεια σας,
Χρήστος Σταύρου Συμπόνης

Αγαπητέ Χρήστο σε ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια και μας γεμίζει χαρά και αισιοδοξία το γεγονός ότι η εφημερίδα μας είναι γέφυρα επικοινωνίας όλων των συγχωριανών μας και ειδικότερα των Ξενιτεμένων μας.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ι.Δ. Σταματόπουλος

*****

Τορόντο Καναδά, 28 Φεβρουαρίου 2009

Χαιρετίσματα σε όλους τους συγχωριανούς μας. Εκφράζουμε την ευχαριστήσή μας για τα νέα που μαθαίνουμε για το χωριό και για την πρόοδο που κάνει. Ελπίζουμε να συνεχίσει αυτό το πολύτιμο έργο για πολλά χρόνια ακόμη.

Δυστυχώς όμως τα δικά μας νέα αυτή τη φορά δεν είναι ευχάριστα. Θέλουμε να σας ενημερώσουμε, ότι την Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου 2009, η μητέρα μου **Κωνσταντίνα Νάτση** απεβίωσε, φεύγοντας από τη ζωή.

Κωνσταντίνος Νάτσης

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί τον Κωνσταντίνο Νάτση για τα καλά του λόγια για το έργο του Συλλόγου και εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στον ίδιο και σε όλη την οικογένεια Νάτση για το θάνατο της μητέρας του.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ι.Δ. Σταματόπουλος

— Από το Αρτεμίσιο

Αρτεμίσιο 15-5-2009

Προς

την αξιότιμη κ. Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη, εκδότρια εφημερίδας Αρτεμισιωτών Αττικής «Το Κακούρι».

Κυρία Γωγώ χαιρετε εν Κυρίω πάντοτε μετά της οικογενείας σας, Χριστός Ανέστη και χρόνια πολλά.

Σήμερα αποστέλλω στη διεύθυνση της εφημερίδας σας, οκτώ (8) εργασίες από τη Μυθολογία μας, του φίλου μου **Κων/νου Παπαθεοδοσίου-Παπακάτσικα**, που διαμένει στην Τρίπολη, οδός Μητροπολίτου Δανιήλ 2, να δημοσιευθούν σε ισάριθμα φύλλα της εφημερίδας σας και να αποστέλλετε στη Δ/νση τούτου την εφημερίδα σας, αφού από σήμερα θα είναι και συνδρομητής σας.

Ευχαριστώ

Με αγάπη Χριστού και εκτίμηση πολλή
Ο εφημέριος Αρτεμισίου
Νικόλαος Κουτρομπής

*****

Πετρούπολη 1-6-2009

Επιστολή

Προς τον αιδεσιμώτατο ιερέα του χωριού μας κ. Νικόλαο Κουτρομπή

Αγαπητέ μας παπά-Νίκο. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την προσπάθειά σας να συμβάλετε μέσω της εφημερίδας μας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ» στην ενημέρωση των συγχωριανών μας γύρω από την μυθολογία της Αρκαδίας.

Σας ενημερώνουμε ότι η εργασία του φίλου σας κυρίου Κων/νου Παπαθεοδοσίου-Παπακάτσικα θα δημοσιευτεί ανελλιπώς στα επόμενα φύλλα, καθώς η ύλη αυτού του φύλλου είχε συμπληρωθεί και είχε σταλεί στο τυπογραφείο πριν πάρουμε τη δικιά σας εργασία.

Με τιμή

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Η Ζωοδόχος Πηγή

Την Παρασκευή του Πάσχα και μέσα στο χαρμόσυνο κλίμα της Αναστάσεως, οπότε κατά τον υμνωδό «**Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια**», παρεμβάλλεται η εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, προς τιμήν της Παναγίας μας.

Κατά το Συναξάρι της ημέρας, εορτάζουμε τα εγκαίνια του ναού αυτού και θυμόμαστε τα άπειρα θαύματα που έγιναν στην πηγή αυτή. Η ορθόδοξη εικόνα της εορτής παρουσιάζει ένα συντριβάνι με πολλούς κρουνούς, που συμβολίζουν τα πολλά θαύματα της Παναγίας και πάνω ή μέσα στο συντριβάνι απεικονίζεται η Παναγία ως πρόξενος όλων των θαμάτων που έγιναν εκεί.

Ο ναός αυτός βρίσκεται πολύ κοντά στην Κωνσταντινούπολη, στην περιοχή Μπαλουκλή. Γύρω στα 450 μ.Χ., ένας χασάπης, ο Λέων, πήγε στη δασώδη αυτή περιοχή για κυνήγι. Στο δάσος συνάντησε έναν τυφλό, που τον παρακαλούσε να του δώσει νερό. Ο Λέων έψαχνε μάταια για νερό. Τότε άκουσε μια γυναικεία φωνή: «Ου χρεών σε Λέων αγωνιάν. Το ύδωρ εγγύς (να μην αγωνιάς, το νερό είναι κοντά)». Πάλι έψαξε ο Λέων χωρίς αποτέλεσμα. Τότε άκουσε πάλι τη φωνή: «Βασιλιά προχώρα, θα βρείς νερό για να νίψεις τον τυφλό». Παραξενεύτηκε με την προσφώνηση «Βασιλιά». Τελικά βρήκε την πηγή, ένιψε τον τυφλό, που αμέσως ανέβλεψε.

Σε μια επανάσταση που έγινε, ο στρατός ανακήρυξε το Λέοντα αυτοκράτορα για τις ηγετικές του ικανότητες. Είναι ο αυτοκράτορας Λέων ο Μέγας ο Θραξ (400-470 μ.Χ.), που τιμάται ως άγιος της εκκλησίας στις 20 Ιανουαρίου.

Στην πηγή αυτή υπήρχαν τα θρυλικά ψάρια - κόκκινα από τη μία μεριά και άσπρα από την άλλη. Κατά μία λαϊκή παράδοση, όταν έπεσε η Πόλη, κάποιος μοναχός εκεί τηγάνιζε ψάρια. Όταν του είπαν ότι έπεσε η Πόλη, το θεώρησε απίστευτο λέγοντας: «Θα το πιστέψω αν τα ψάρια ζωντανέψουν και πέσουν πάλι στην πηγή...»

Στο Συναξάρι της ημέρας αναφέρονται άπειρα θαύματα, βεβαιωμένα ιστορικά.

Ο ναός της Ζωοδόχου Πηγής δέχτηκε κατά καιρούς βεβηλώσεις και καταστροφές. Σήμερα έχει αναστηλωθεί, αλλά και πάλι, κατά καιρούς, οι Ελληνίδες μοναχές που τον διακονούν, δέχονται βίαιες εκδηλώσεις σωβινιστικών στοιχείων. Δίπλα στο νερό είναι και ένα από τα ελληνικά νεκροταφεία της Πόλης, όπου βρίσκονται και οι τάφοι των Πατριαρχών. Η Παναγία μας, όταν ευλαβικά ζητάμε τη βοήθειά της, έχει κάνει άπειρα θαύματα, τόσο ατομικά όσο και συλλογικά, προστατεύοντας το γένος μας στο διάβα της ιστορικής του διαδρομής.

Πριν λίγα χρόνια, ένας μεγάλος Αγιορείτης ασκητής, ο **Γέροντας Παΐσιος**, απογοητευμένος από τα εθνικά και εκκλησιαστικά προβλήματα εκείνων των ημερών, ήθελε να φύγει από το Άγιο Όρος και να ασκητέψει στο Όρος Σινά, έχοντας όμως την έγνοια για το μέλλον αυτού του τόπου.

Ήταν πάλι πρόεδρος έντασης των Ελληνοτουρκικών σχέσεων. Τότε του παρουσιάστηκε σε όραμα η Παναγία και του είπε: «Δεν θα φύγεις. Θα μείνεις εδώ για να παρηγορείς όσους επισκέπτονται το περιβόλι μου (το Άγιο Όρος). Όσον αφορά τα σύνορα αυτής της χώρας, να ξέρεις ότι τα προστατεύω εγώ».

Παρακαλούμε ευλαβικά την Παναγία, τη «Ζωοδόχο Πηγή», να συνεχίσει να μας προστατεύει ως γένος στους δύσκολους αυτούς καιρούς.

«Χαίρε ρείθρον (ρυάκι) διειδέστατον (διαυγέστατο) υγιάζον (που γιαιτρεύεις) τους πιστούς. Χαίρε ύδωρ χαριέστατον τοις νοσοῦσιν πολλαπλώς».

Από το κήρυγμα του κ. Σωτήρη Λυσίκατου, καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Ε.Δ.

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το Δ. Σ.

Εντυπώσεις από το βιβλίο “Ελεύθεροι φυλακισμένοι” Βικτώριας Μακρή

Διαβάζοντας το βιβλίο της Βικτώριας Μακρή «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ», εκδόσεις Ψυχογιός, έζησα ένα μικρό θαύμα.

Ήταν όπως τότε που διάβαζα Στρατή Τσίρκα και Νίκο Θέμελο στις τριλογίες τους. Το διάβασμα με συνεπήρε και με οδήγησε σε μονοπάτια πραγματικά μοναδικά. Πόσα κοινά σημεία σε μια τέτοια θεϊκή σχέση μάνας-παιδιού, τόσο μακρινά μα και τόσο γνώριμα, πόση αγάπη ταυτισμένη με το λάθος... το ακούσιο! Λέξεις τόσο επιδέξια βαλμένες τη μια δίπλα στην άλλη, από την προικισμένη συγγραφέα με αποτέλεσμα τόσο έντονες εικόνες, τόση τρυφερότητα, ευαισθησία... και μια θλίψη... αλλά και ελπίδα. Το βιβλίο είναι καταπληκτικό και δεν είναι η ταπεινή μου γνώμη... είναι η απόλυτη βεβαιότητά μου.

Ιωάννα Ρόκκα-Γεωργοπούλου

Οι βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος

Το κάπνισμα, όπως προκύπτει από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, έχει βλαβερές συνέπειες στην υγεία του ανθρώπου.

Έτσι, κάθε δευτερόλεπτο πεθαίνει ένας άνθρωπος από το κάπνισμα πάνω στη Γη. Αυτό σημαίνει ότι 4 εκατομμύρια άνθρωποι κάθε χρόνο πεθαίνουν από ασθένειες που συνδέονται με το κάπνισμα. Κόβοντας το τσιγάρο έχουμε:

Σε 20 λεπτά: Η αρτηριακή πίεση και οι σφύξεις επανέρχονται στο φυσιολογικό. Η θερμοκρασία των άκρων αυξάνεται στο κανονικό.

Σε 8 ώρες: Το μονοξειδίο του άνθρακα στο αίμα μειώνεται στο φυσιολογικό. Το οξυγόνο αυξάνεται στο φυσιολογικό.

Σε 24 ώρες: Μειώνεται η πιθανότητα καρδιακής προσβολής.

Σε 48 ώρες: Βελτιώνεται η όσφρηση και η γεύση.

Σε 72 ώρες: Ομαλοποιείται η

λειτουργία της αναπνοής. Αυξάνεται η χωρητικότητα των πνευμόνων.

Σε διάστημα 1-9 μηνών: Σταματάει ο βήχας και η κούραση. Η αναπνοή διαρκεί περισσότερο. Αρχίζει η επάνοδος των βρόγχων στο φυσιολογικό.

Μετά από 5 χρόνια: Η πιθανότητα θανάτου στον πνεύμονα ενός καπνιστή 20 τσιγάρων ημερησίως μειώνεται κατά 50%.

Μετά από 10 χρόνια: Η πιθανότητα προσβολής από άλλες μορφές καρκίνου μειώνεται στο ελάχιστο.

Το 66% των καπνιστών ξέρει ότι το κάπνισμα θα τους σκοτώσει μια μέρα! Κι όμως! Συνεχίζουν!!! Φέτος θα μπει σε εφαρμογή, έστω και καθυστερημένα, η απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους. Κάτι είναι και αυτό.

Για την αντιγραφή
Ι.Δ. Σταματόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Γιώργος Χρ. Ζής	.....	50
Κων/νος Γ. Σταματόπουλος	.....	20
Ελένη Π. Κακαρικού	.....	20
Αθανασία Π. Κακαρικού	.....	20
Γεωργία Κ. Παπαγεωργίου	.....	50
Θεόδωρος και Νικ. Λαγούσης	.....	20
Γιάννης Δ. Ψαρράς	.....	20
Δημήτρης Σπ. Τσαγκαλάκης	.....	50
Οψιμούλη-Δελαγαρμάτικα Ε.	.....	50
Νίκος Ι. Δούρος	.....	20
Αθηνά Χρόνη-Χρονοπούλου	.....	100
Ιωάννης Δ. Ψαρράς (Τρίπολη)	.....	20
Σωτήρος Σταυριανός	.....	20
Αννίω Κ. Λαγούση	.....	20
Κώστας Ν. Νάτσης	.....	75
Παναγιώταρος Κων/νος του Ηλία	.....	150
Ιωάννα Παπαδημητρίου-Περδίου	.....	50\$ Αμερικής
Σπυρόπουλος Κων/νος του Θεοδ.	.....	100\$ Αμερικής
Χρήστος Σπ. Συμπόνης	.....	200\$ Αυστραλίας

Παροιμίες του χωριού

- ✓ Όπου κλείνει μια πόρτα, ανοίγει ένα παράθυρο.
- ✓ Το παιδί και το σκυλί όπως το μάθει.
- ✓ Φύλαγε με από τους φίλους, γιατί τους εχθρούς τους ξέρω.
- ✓ Όποιος έχει ξένο άλογο, στο δρόμο ξεπεζεύει.
- ✓ Ο Μάης έχει τ' όνομα και ο Απρίλης τα λουλούδια.
- ✓ Τα μαλλιά του κεφαλιού σου, στο λήδι του κορμιού σου.
- ✓ Κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.
- ✓ Γάτος που κοιμάται, ποντίκια δεν πιάνει.
- ✓ Όσο βοηθά η νύχτα και η αυγή, ούτε μάνα, ούτε αδελφή.
- ✓ Σπίτι χωρίς παιδιά, κλήμα χωρίς σταφύλια.
- ✓ Σκύλος που γαυγίζει δεν δαγκώνει.
- ✓ Μακρινή βροντή, κοντινή βροχή.
- ✓ Όποιος πολύ απλώνεται, γρήγορα μαζεύεται.
- ✓ Μυαλό αβασάνιστο, κεφάλι κολοκυθένιο.
- ✓ Η οικονομία είναι το μεγαλύτερο εισόδημα.
- ✓ Κάλιο καλή όρεξη, παρά καλό φαί.
- ✓ Ο γαμπρός γιός δεν γίνεται και η νύφη θυγατέρα.
- ✓ Όμορφο στην κούνια, άσχημο στη ρούγα και άσχημο στην κούνια, όμορφο στη ρούγα.
- ✓ Αν θες να δεις πως θα γίνει η γυναίκα σου, κοίτα την πεθερά σου.
- ✓ Κάνε το σταυρό σου και κράτα το θυμό σου.
- ✓ Η κουβέντα και ο χορός είναι σπιτοχαλασμός.
- ✓ Κακό χωριό τα λίγα σπίτια.
- ✓ Πρώτα φεύγει η ψυχή και μετά το χούι.
- ✓ Αν ρίξει ο Μάρτης δυο νερά και ο Απρίλης άλλο ένα, χαράς τονε το γεωργό πούχει πολλά σπαρμένα.
- ✓ Γάμος χωρίς κλάματα, κηδεία χωρίς γέλια.

Βασιλική Παπανικολάου-Σιέμου

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΡΟΑΥΛΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ, ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΕΧΟΥΤΣΟΥ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Το 2000 είχε εκπονηθεί από τη μητέρα μου, αρχιτέκτονα **Ιωάννα Μπενεχούτσου** σε συνεργασία με τον **κ. Θανάση Μοσιριανό**, μελέτη ανακαίνισης του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας και αναδιαμόρφωσης του περιβάλλοντα χώρου.

Για τις εργασίες που προβλέπονταν είχε εκδοθεί οικοδομική άδεια το 2000, ενώ στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε μόνο μέρος αυτής της μελέτης, χωρίς να συμπεριληφθεί στις εργασίες η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου.

Σα δωρεά στη μνήμη της μητέρας μας Ιωάννας, αποφασίσαμε να εκτελέσουμε ένα μέρος των προβλεπόμενων από την αρχική μελέτη εργασιών ανάπλασης του περιβάλλοντα χώρου.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Κύριος στόχος της αρχικής μελέτης ήταν η ανάπλαση του προαυλίου και του περιβάλλοντα χώρου του δημοτικού σχολείου του Αρτεμισμού.

Συνοπτικά προβλεπόταν η κατασκευή νέας εισόδου στην ΝΑ γωνία του προαυλίου χώρου του σχολείου με τοπική υποχώρηση της περιφραγής για τη δημιουργία ενός πλατώματος εισόδου.

Ο προαύλιος χώρος του σχολείου, που σήμερα είναι αδιαμόρφωτος, προτεινόταν να οργανωθεί σε τρεις κύριες ζώνες:

Στην ανατολική πλευρά προβλεπόταν η διαμόρφωση μικρού ημικυκλικού υπαίθριου θεάτρου με κτιστές κερκίδες, που θα ακολουθούσε την κλίση του υπάρχοντος πρανούς, καθώς και η διαμόρφωση μικρής παιδικής χαράς για την εξυπηρέτηση του νηπιαγωγείου. Στη νότια και δυτική πλευρά του προαυλίου προβλεπόταν ζώνη φύτευσης ενώ στο κέντρο και μπροστά από το κύριο κτίριο θα κατασκευαζόταν ξύλινο στέγαστρο με κεραμοσκεπή ενώ ο υπόλοιπος χώρος θα έμενε ανοιχτός για το διάλειμμα.

Αναλυτικά για την περιγραφή προβλεπόταν οι παρακάτω εργασίες:

- Επισκευή της υφιστάμενης περιφραγής όπου αυτό κρινόταν αναγκαίο.
- Επαναφορά της υφιστάμενης περιφραγής στην αρχική της μορφή με αποξήλωση του επιχρίσματος και αρμολόγημα της λιθοδομής.
- Διαμόρφωση κυρίας εισόδου του προαυλίου χώρου στη Ν.Α. γωνία του γηπέδου με υποχώρηση της περιφραγής και διαπλάτυνση του εμπρός της εισόδου χώρου.
- Διαμόρφωση δευτερεύουσας υπηρεσιακής εισόδου οχημάτων στη μεσημβρινή πλευρά.

Για το χώρο του προαυλίου προβλεπόταν τα παρακάτω:

- Διαμόρφωση κύριας αυλής διαλείμματος, πλάτους 17,5 και μήκους 28 μ., στο κέντρο του γηπέδου και σ' επαφή με το κτίριο

του σχολείου.

- Διαμόρφωση αμφιθεάτρου με τρία κλιμακωτά ημικυκλικά πέτρινα καθίσματα.

• Διαμόρφωση αυλής νηπιαγωγείου στην ανατολική πλευρά του κτιρίου και σ' επαφή μ' αυτό, με δαπεδοστρωση από σιμπαγή κεραμικά τούβλα.

• Στην συνέχεια της παραπάνω αυλής και ανατολικά διαμορφωνόταν χώρος για παιδική χαρά του νηπιαγωγείου.

• Στην είσοδο, καθώς και στον άξονα της εισόδου προς βορρά, προβλέπονταν θέσεις για 2 αγάλματα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

Έχοντας ως δεδομένη την απαίτηση του Δήμου να ολοκληρώσουμε με δική μας οικονομική επιβάρυνση τις όποιες εργασίες αρχίζαμε, επιλέξαμε να προχωρήσουμε στις προβλεπόμενες από την αρχική μελέτη, διαμορφώσεις της ανατολικής πλευράς του προαυλίου και συγκεκριμένα στις παρακάτω εργασίες:

- ολοκληρώθηκε η διαμόρφωση της κύριας εισόδου του προαυλίου χώρου στη Ν.Α. γωνία του γηπέδου με υποχώρηση της περιφραγής και διαπλάτυνση του εμπρός της εισόδου χώρου.
- κατασκευάστηκε αμφιθέατρο με τρία κλιμακωτά ημικυκλικά καθίσματα.
- διαμορφώθηκε η αυλή του νηπιαγωγείου

ου στην ανατολική πλευρά του κτιρίου.

- διαμορφώθηκε ο ημικυκλικός χώρος για την παιδική χαρά του νηπιαγωγείου.

Οι προαναφερθείσες εργασίες ολοκληρώθηκαν με τις εργασίες σκυροδέτησης ενώ δε περιλήφθηκαν οι επενδύσεις και οι δαπεδοστρώσεις, εξ' αιτίας των οικονομικών περιορισμών.

Όταν επιλέξαμε το συγκεκριμένο έργο για τη δωρεά στη μνήμη της μητέρας μας, ελπίζαμε ότι η κίνηση αυτή θα αποτελούσε την αρχή για τη συνολική διαμόρφωση του προαυλίου και του περιβάλλοντα χώρου του σχολείου του χωριού μας, συντελώντας όχι μόνο στην καλύτερη λειτουργία του και στη συνολική ανάδειξη του χώρου, αλλά και στην ευρύτερη αξιοποίησή του από την κοινότητα. Σήμερα με χαρά μας βλέπουμε το έργο να προχωρά με την ανακατασκευή του μανδρότοιχου, εργασία που χρηματοδοτείται από το Δήμο και τους συγχωριανούς μας.

Τέλος θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όσους μας βοήθησαν και συγκεκριμένα την **Κωστούλα Μπενεχούτσου-Στέφαν**, για τη συνεχή συμπαράστασή της, χωρίς την οποία δε θα ήταν δυνατόν να είχε πραγματοποιηθεί το έργο αυτό, καθώς και τους **κ. Κώστα Νάγο** και τον **κ. Μοσιριανό** για την υποστήριξή τους.

Βαρβάρα Κωνσταντακοπούλου
Αρχιτέκτων Μηχανικός

Ο Άι-Γιάννης ο Ριζανός ή Ριζικάρης και Το αμίλητο νερό

Στις 24 Ιουνίου γιορτάζουμε τη γέννηση του Ιωάννου του Προδρόμου. Η γιορτή αυτή συμπίπτει με το θερινό ηλιοτρόπιο και σύμφωνα με τις συνήθειες του αρχαίου κόσμου τις σχετικές με τις θερινές τροπές του ήλιου, κάποια έθιμα διατηρήθηκαν μέχρι σήμερα.

Έτσι ο λαός πιστεύει ότι ο ήλιος την ημέρα αυτή τρέμει, γυρίζει σαν μύλος ή σαν τροχός. Γι' αυτό ξυπνούσαν πολύ πρωί και περίμεναν να βγει ο ήλιος, να τον δούνε πως γυρνά και βγαίνει. Το ηλιακό αυτό φαινόμενο ήταν φυσικό να προκαλέσει φόβους και απαγορεύσεις. Έτσι την ημέρα αυτή δεν αρχίζουν καμιά δουλειά, δεν κόβουν ρούχα, δεν φυτεύουν, δεν αρχίζουν σπορά. Όποια μέρα και να πέσει το λιοτρόπι τ' Αι-Γιαννιού την φυλάνε.

Ο λαός πιστεύει ότι ο Αι-Γιάννης

φέρει τύχες, γι' αυτό λέγεται και **Ριζικάρης**. Τα ελεύθερα κορίτσια και αγόρια ζητούν από τον Άγιο να φανερώσει το ριζικό τους με τον κλήδονα. Η λέξη είναι η ίδια με την αρχαία «κλήδονα» αλλά εκείνη δήλωνε τη φωνή που τυχαία ακούει κάποιος και βγαίνει από αυτή ένα μάντεμα.

Η προετοιμασία του κλήδονα γίνεται την παραμονή. Ένα αγόρι ή ένα κορίτσι τυχερό, που ζουν δηλαδή οι γονείς του, φέρνει από τη βρύση (ή από ένα πηγάδι) αμίλητο (ή βουβό) νερό. Το φέρνει δηλαδή κρυφά, χωρίς καθόλου να μιλήσει σ' όποιον συναντήσει στο δρόμο.

Τα άλλα παιδιά, νέοι και νέες που έχουν συγκεντρωθεί στο σπίτι, ρίχνουν ο καθένας το ριζικάρι του, ένα σκουλαρίκι ή ό,τι άλλο στο αγγείο που έχουν το αμίλητο νερό και κατόπιν το σκεπάζουν με ένα κόκκινο πανί, το κλειδώνουν με μια κλειδαριά και το αφήνουν τη νύχτα στα κεραμίδια να το δούνε τα αστέρια και να κατέβουν οι νεράιδες να το μοιράνουν. Κλειδώνοντας το αγγείο λένε: Κλειδώστε τον κλήδονα τ' Αιγιο-Γιαννιού τη χάρη, κι όποιος είν' καλορίζικος πρωί θα ξενεφάνει. Όλη τη νύχτα τα κορίτσια κάθονται και φυλάγουν τον κλήδονα. Το άνοιγμα του κλήδονα γίνεται το πρωί «βγαίνοντας ο ήλιος». Τον ξεκλειδώνει το παιδί που τον κλειδώσε.

Τ' Αι-Γιαννιού μαζεύουν ρίγανη και φέρνουν μπουκέτα, ο καθένας το δικό του. Τη μαζεύουν προτού να βγει ο ήλιος, για να είναι καλή. Γι' αυτό τον Αι-Γιάννη τον λένε και **Ριζανό**.

Χαρακτηριστικό έθιμο αυτής της γιορτής είναι και οι φωτιές από τις οποίες ο Άγιος λέγεται και **Φανιστής ή Λαμπαδάρης**. Την παραμονή, δηλαδή, ανάβουν στους δρόμους ή μπροστά από κάθε σπίτι φωτιές με καλαμιές ή παλιόκοφια (μία μία ή τρεις) τις οποίες πηδούν. Σε πολλά μέρη στη φωτιά ρίχνουν το στεφάνι της πρωτομαγιάς.

Η φωτιά κατά την λαϊκή πίστη είναι δύναμη. Έτσι η συνήθεια του περάσματος μέσα από τη φωτιά καθώς και της υπερπήδησής της, αποβλέπει και στην ανανέωση ή την ενίσχυση της υγείας με τη βοήθεια της δύναμης της φωτιάς (έθιμο καθαρτήριο και διαβατήριο). Ανάβεται με ολότελα πρωτόγονο τρόπο, δηλαδή με την τριβή ξερών ξύλων, γι' αυτό λέγεται και **καινούρια φωτιά**.

Έθιμα και συνήθειες του αρχαίου κόσμου και αυτά, σχετικά με το θερινό ηλιοτρόπιο που διατηρήθηκαν έως σήμερα και συνδέθηκαν με τη γέννηση του Ιωάννη του Προδρόμου (24 Ιουνίου) και γι' αυτό σε πολλά μέρη η γιορτή λέγεται και **τ' Αι-Γιαννιού του Λιοτροπιού**.

Γεωργία Π. Κακαρίκου - Γκαλά

Του γέρου το κατόντημα

Ένα ζευγάρι ταιριαστό αιτός και περισσότερα πέντε αγόρια κάνανε και μία θυγατέρα.

Αυτοί με την αγάπη τους και τη σκληρή δουλειά τους μεγάλωσαν και πάντρεψαν τα έξι τα παιδιά τους.

Σπίτια τους κάναν βολικά με σάλες και μπαλκόνια να ζήσουν αυτοί άνετα, οι νύφες και τα εγγόνια.

Και κεί που όλα ήταν καλά και όλοι ευτυχισμένοι η μάνα τους αρρώστησε και ξαφνικά πεθαίνει.

Τη μάνα τους σαν θάψανε και ο γέρος την κυρά του, συμβούλιο εκάνανε αυτός και τα παιδιά του.

Ο γέρος τώρα μοναχός δεν ημπορεί να μείνει, το πρόβλημα είναι αυτό, ο γέρος τι θα γίνει.

Ο ένας λέει στον άλλο και ο άλλος εις τον άλλο, το γέρο σεις να πάρετε, εγώ που να τον βάλω.

Το σπίτι μου είναι μικρό, εγώ δεν έχω μέρος, που να βολέψω τα παιδιά και που να μείνει ο γέρος.

Και ένας-ένας φύγανε χωρίς να βρούνε λύση κι έμεινε ο γέρος μοναχός το πρόβλημα να λύσει.

Και κουρασμένος ξάπλωσε στο έρημο κρεβάτι, όλη τη νύχτα ξαγρυπνος, χωρίς να κλείσει μάτι.

Τόσες θυσίες έκανε, τόσο μεγάλο αγώνα και δεν υπάρχει πια γι' αυτόν αγάπης μια σταγόνα.

Το σπίτι του 'ρχεται μικρό πλέον δεν τον χωράει θέλει να φύγει μακριά κάπου αλλού να πάει.

Λίγα ρουχάκια έβαλε μες στη βαλίτσα μόνο και έκλεισε το σπιτάκι του με στεναγμό και πόνο.

Χαιρέτησε το κλήμα που είχε στην αυλή του τις γλάστρες που ξεράθηκαν σαν έφυγε η καλή του.

Κλείνει την πόρτα της αυλής και στέκει παραπέρα και κοιτάζε το σπιτάκι του για τελευταία μέρα.

Σέρνει τα βήματα βαριά, βαρύτατη η καρδιά του που πλέον δεν θα έβλεπε ξανά τη γειτονιά του.

Κεράκι πήγε και άναψε σ' αυτή που 'χε αγαπήσει και της ορκίστηκε ποτέ να μη τη λησμονήσει.

Κλαιγοντας τώρα έφυγε απ' το Νεκροταφείο παίρνοντας την άγουσα για το Γηροκομείο.

Για την αντιγραφή
Βασίλης Ηλιόπουλος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε για τους καλοκαιρινούς μήνες, η διαμονή σε δίκλινο στον Ξενώνα με πρωινό, να γίνει η διανυκτέρευση 40€ από 50€ που είναι σήμερα και για τους συγχωριανούς 35€.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

